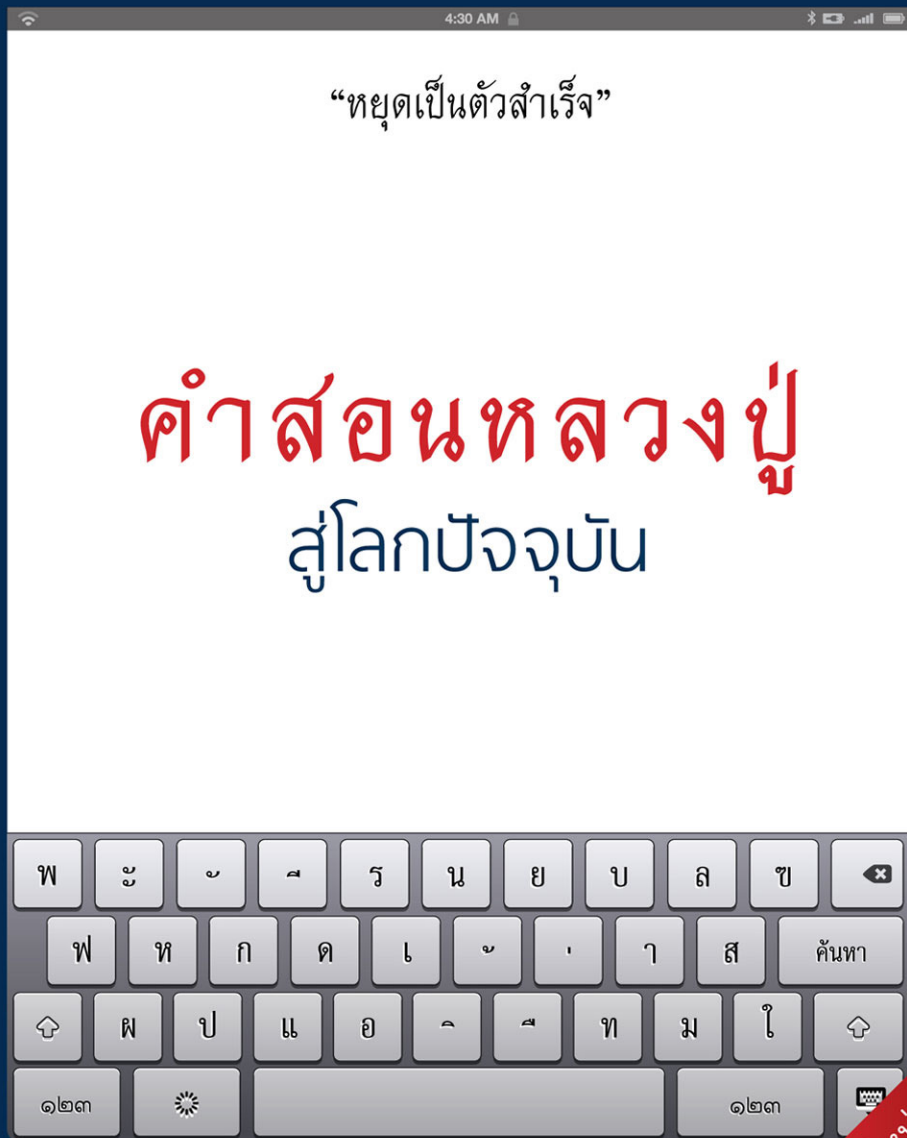
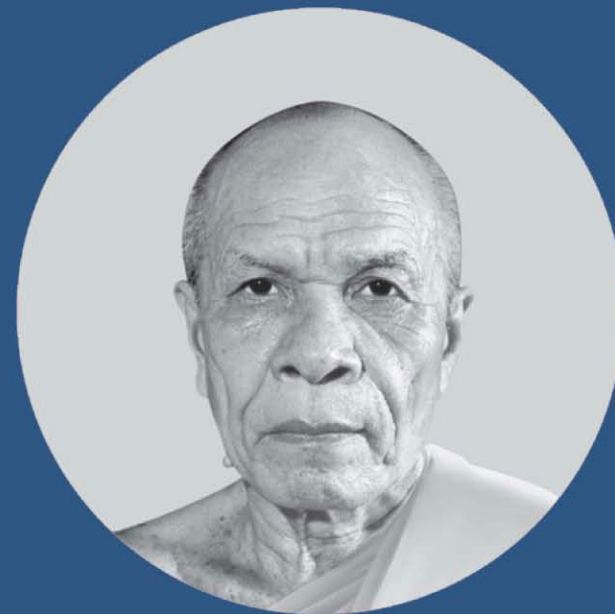

ฉบับปรับปรุงใหม่

www.kalyanamitra.org

คำสอนหลวงปู่
สู่โลกปัจจุบัน

คำสอนหลวงปู่เป็นอมตวาจา ที่กาลเวลามีอาจทำลาย

สารบัญ

คำสอนพระเดชพระคุณหลวงปู่

วิธีร่าย	๔
ปริศนาแห่งความฝัน	๑๐
ความเมตตา	๑๖
อิสรภาพที่แท้จริง	๒๒
องศาที่เหมาะสมของใจกับความสุข	๒๘
บนโลกที่แตกต่าง	๓๒
ความลับไม่มีในโลก	๓๘
อย่าเลี้ยงดึกว่า	๔๒
วาจาคักดีสิทธิ์	๔๘
หน้าฉาก หลังฉาก ฉากหลัง	๕๒
กำเนิดผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย	๕๙
เหตุการณ์ในชีวิตพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)	๖๖
รูปเหมือนทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)	๖๙
แหล่งศึกษาและค้นคว้าคำสอนของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)	๗๖
บรรณานุกรม	๗๙

คำนำ (ฉบับปรับปรุงใหม่)

เนื่องจากคำสอนของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นคำสอนที่ทรงคุณค่าและเป็นอมตะ เหมาะกับผู้คนทุกยุคทุกสมัย จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาเผยแพร่แก่มหาชน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ประกอบกับในปัจจุบันนี้ วิชาธรรมกายได้เผยแผ่ไปยังทุกทวีปทั่วโลก ทำให้มีผู้คนจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เพิ่งรู้จัก หลวงปู่ อยากศึกษาประวัติและคำสอนอันทรงคุณค่าของท่าน ด้วยเหตุนี้ หนังสือ “คำสอนหลวงปู่สู่โลกปัจจุบัน” จึงบังเกิดขึ้น เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สำหรับในการพิมพ์ครั้งที่ ๒ นี้ มีการปรับเปลี่ยนภาพและรูปเล่มให้สอดคล้องกับคำว่า “ปัจจุบัน” มากขึ้น และนำเสนอเรื่องใหม่อีก ๑ เรื่อง คือ เรื่อง “หน้าฉาก หลังฉาก ฉากหลัง”

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจหนังสือเล่มนี้ และขออนุโมทนาบุญกับผู้ที่นำคำสอนอันทรงคุณค่าของพระเดชพระคุณหลวงปู่ไปเผยแผ่แก่ญาติมิตร

มาตา

๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

วิธีรวย

“...ในโลกมนุษย์ถ้าเรามีบุญเสียแล้ว
จะค้าขายก็ร่ำรวย จะทำงานทำกิจการอะไร
ก็เจริญ จะหาทรัพย์สมบัติก็ได้คล่อง
สะดวกสบายไม่ติดขัดแต่ประการใด...”

ผลจากการจัดอันดับอภิมหาเศรษฐีโลกประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ โดย “ฟอร์บส์” นิตยสารด้านการเงินของสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่า นายวอร์เรน บัฟเฟตต์ นักลงทุนการเงินชื่อดังชาวสหรัฐวัย ๗๗ ปี ได้ตำแหน่งมหาเศรษฐีอันดับ ๑ ด้วยมูลค่าทรัพย์สินถึง ๖๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ ๒ ล้านล้านบาท) ส่วนแชมป์เก่า ๑๓ ปีซ้อน นายบิล เกตส์ ตกลงมาอยู่อันดับที่ ๓ ในปีนี้มีผู้ติดอันดับอภิมหาเศรษฐีโลกทั้งหมด ๑,๑๒๕ คน จากประชากรโลก ๖.๗ พันล้านคน โดยมีเศรษฐีจากสหรัฐอเมริกาติดอันดับมากที่สุด และมีคนไทยติดอันดับ ๓ คน

ส่วนอันดับอภิมหาจากโลกนั้น

ยังไม่ได้ยืนยันว่ามีนิตยสารใดจัดอันดับ

นี้อาจเป็นเพราะอภิมหาจากของโลกมีปริมาณมากมายจนจัดอันดับไม่ไหว หรืออาจเป็นเพราะยังไม่มีมาตราใดที่สามารถวัดปริมาณความจนได้อย่างแม่นยำว่า ใครจนมากกว่ากัน และยังไม่มียุทธวิธีวัดความหิวว่า คนที่อดอยากหิวโหยสุดยอต่อเนื่องยาวนาน พันคนแรกของโลกเป็นใคร

เรื่องความรวยความจนของมนุษย์นี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านก็เคยกล่าวไว้ว่า ขึ้นอยู่กับบุญ ดังนี้

“...ในมนุษยโลกถ้าเรามีบุญเสียแล้ว จะค้าขาย ก็ร่ำรวย จะทำงานทำกิจการอะไรก็เจริญ จะหาทรัพย์สมบัติก็ได้คด่องสะดวกสบายไม่ติดขัดประการใด ถ้าว่าไม่มีบุญ จะทำอะไรก็ติดขัดไปเสียทุกอย่างทุกประการ ดังนั้น จึงได้ชักชวนพวกเราให้มาทำบุญทำกุศลเสีย จะได้เลิกจนเลิกทุกข์ยากลำบากเสียที...”

และท่านก็บอกวิธีรวยไว้ด้วย คือ ให้ทำทาน รักษาศีลให้บริสุทธิ์ และเจริญสมาธิภาวนาให้ใจหยุดใจนิ่ง ดังนี้

ทาน: “...ทานการให้นี้เป็นนโยบายของบัณฑิตทั้งหลายแต่ไหนแต่ไรมา คนมีปัญญาแล้วก็ต้องให้ทาน ถ้าคนโง่แล้วเห็นว่าสิ้นไป หหมดไป ถ้าว่าคนมีปัญญาแล้วเห็นว่ายิ่งให้ยิ่งมีมากใหญ่...”

ศีล: “...เราครองเรือนก็เหมือนกัน เสียทรัพย์เสียไป คีตอย่างให้เสีย ต้องรักษาไว้ คีตเป็นสิ่งสร้างทรัพย์ เจ้าทรัพย์เสียถ้าว่ามีศีลเสียก็ได้ชื่อว่าเป็นคนดี คนบริสุทธิ์ แล้วเป็นเจ้าทรัพย์ ทรัพย์ตั้งตุตในโลกให้มาหา ไม่ต้องเดือดร้อนอะไร ให้บริสุทธิ์จริง ๆ นะ..”

กาวนา: “...ถ้าว่าจิตหยุดเสียได้ละก็ เขม ฑีเตียว เกษมผ่องใสเหมือนอย่างกับกระจกคันฉ่องส่องเงาหน้าทีเตียว ...ถ้าจิตหยุดเช่นนั้นเสียแล้วละก็ เงินนี้ไม่ต้องหายากหาลำบากแต่อย่างไรหรอก ถ้าจิตผ่องใสขนาดนั้นแล้ว ไม่ต้องทำงานอะไรมากมายไปหรอก มันไหลเข้ามาเองนะ เงินนี้ไม่ต้องเดือดร้อน...”

ตัวท่านเองก็รักการทำบุญทำกุศลเป็นชีวิตจิตใจ จะเห็นได้จากประวัติชีวิตของท่านที่เปี่ยมไปด้วยบุญกุศล ซึ่งท่านเคยกล่าวไว้ว่า

“...สมภารวัดปากน้ำนะ สมภารแก่แล้ว อายุ ๗๑ แล้วนะ ...ต้องการบุญกุศลเท่านั้นแหละ อยู่ที่ไหนก็ให้ทาน บริจาคทานไป ไม่ทำอะไรก็สอนหนังสือหนังสือไป สงเคราะห์อนุเคราะห์ทุกบุตรไปอย่างนี้แหละ...”

การทำทานให้ได้บุญเต็มเปี่ยม ผู้ทำต้องปิตินทาน ยิ่งปิตินมากยิ่งได้บุญมาก และจำนวนชาติที่บุญตามส่งผลก็จะมากขึ้น ดังนั้นไม่ว่าจะทำทานมากน้อยเพียงใด ก็ขอให้ทำใจให้ปิตินมาก ๆ เพราะทานที่เราทำในแต่ละครั้งมีอานิสงส์มากมายเกินกว่าคนธรรมดาสามัญจะคาดคิดได้ ดังคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ว่า

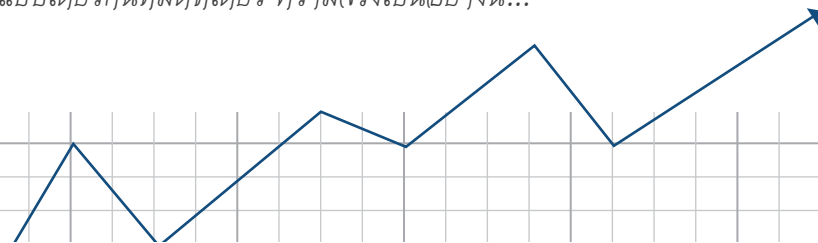
“...ถ้าให้แก่คนเลวทรามมนุษย์พรานเบ็ดหรือพรานแห่ ผู้มีมือข่ม
ไปด้วยโลหิต ใจอำมหิต บาบหยาบช้า ให้อาหารเพียงอิมเดียว เจ้าของ
ทานผู้ให้อาหารแก่คนเช่นนั้นย่อมได้รับอานิสงส์ คือ อายุ วรรณะ สุขะ
พละ ปฏิภาณะ ตามสนองไปทุกภพทุกชาติ...”

การให้ทานแก่มนุษย์ที่มีมือข่มไปด้วยโลหิต เป็นคนใจบาป
หยาบช้ายังได้บุญถึงขนาดนี้ ถ้าเราทำบุญกับเนื้อนาบุญอันเลิศจะ
ได้บุญมากขนาดไหน

นอกจากนี้ ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านยังมีชีวิตอยู่
ถ้าใครไปทำบุญทำทานที่วัดปากน้ำ ท่านจะเมตตาคำนวณบุญให้
และบอกกล่าวกันเดี๋ยวนั้นเลยว่าทำบุญวันนี้ได้บุญไปเท่าไร ซึ่งสร้าง
ความปลื้มปิติให้แก่ญาติโยมเป็นอย่างยิ่ง

“...วันนั้นไม่ใช่ได้นิด ๆ หน่อย ๆ ฆาตอดผ้าป่านี้ละ คนหนึ่ง ๆ
นั้นวัดเส้นผ่าศูนย์กลางกว่า ๑,๐๐๐ วา เป็นดวงใสขนาดพันวา เขามี
ธรรมกาย เขาเห็นทั้งนั้นแหละ ขนาดพันวา วัดเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด

พันวา กลมรอบตัวเรียบเหมือนหน้ากระจกเขียว นั้นแหละบุญมาติดอยู่
กลางตัวทุกคน ๆ แต่หย่อนบ้าง บางคนก็ถึง ๙๐๐ วา บางคนก็ถึง
๘๐๐ วา ๗๐๐ วา ๖๐๐ วา ๕๐๐ วา ต้องได้ทุกคนเหมือนกันหมด
แบบเดียวกันหมดทีเดียว ความจริงเป็นอย่างนี้...”

ยุคนี้คนรวยมีไม่มาก จึงไม่ยากที่จะจัดอันดับอภิมหาเศรษฐีโลก
แต่ถ้าเมื่อโรมนุษย์หันมาทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา
กันมาก ๆ จนเป็นกิจวัตร อีกไม่นานยุคของคนหล่อ สวย
รวย ฉลาด ก็จะมีเกิดขึ้น เมื่อถึงเวลานั้น
การจัดอันดับคนรวยคงยากพอ ๆ กับการจัดอันดับ
อภิมหาจากในปัจจุบัน ในทางกลับกัน
การจัดอันดับอภิมหาจากโลกคงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป
เพราะจำนวนคนยากจนคงเหลือไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของพลเมืองโลก
แต่ที่แน่ ๆ ใครตั้งใจทำบุญกับพระเดชพระคุณหลวงปู่
ทั้งตอนที่ท่านมีชีวิตอยู่หรือมรณภาพไปแล้ว
หมดสิทธิ์ติดอันดับยากใด ๆ กับเขาอย่างแน่นอน

ปริศนา แห่งความฝัน

“...กายมนุษย์นี้แหละ เวลานอนหลับฝันไปก็ได้ พอฝันออกไปอีกกายหนึ่ง เขาเรียกว่า กายมนุษย์ละเอียด...”

ในปัจจุบันนี้ แม้วิทยาการจะก้าวรุดหน้าไปมาก มนุษย์สามารถรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้มากมาย แต่ก็ยังมีอีกหลายสิ่งที่เป็นปริศนาในใจของมนุษย์ เป็นต้นว่า “ความฝัน”

แม้เราทุกคนจะเคยฝันกันมาแล้วทั้งนั้น แต่เราก็คงมีคำถามเรื่องความฝันอยู่มากมาย เช่น

ความฝันเกิดจากอะไร?

ทำไมเหตุการณ์ในฝันถึงกลายเป็นความจริงขึ้นมา?

ฝันช่วยแก้ปัญหาได้จริงหรือ?

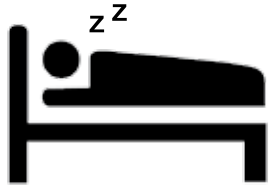
สัตว์ฝันได้หรือไม่? เป็นต้น

ที่ผ่านมามีทฤษฎีจำนวนหนึ่งพยายามอธิบายเรื่องเกี่ยวกับความฝัน แต่ก็ยังไม่ชัดเจน สำหรับพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวถึงความฝันไว้ว่า

“...กายมนุษย์นี้แหละ เวลานอนหลับฝันไปก็ได้ พอฝันออกไปอีกกายหนึ่ง เขาเรียกว่า กายมนุษย์ละเอียด นี่รู้จักกันทุกคนเขียวกายนี้ เพราะเคยนอนฝันทุกคน รูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างไร เป็นเหมือนมนุษย์คนนี้แหละ คนที่ฝันนี้แหละ...”

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวว่า เราจะรู้จักพบปะเจอเจอกับกายละเอียดได้ เมื่อเราทำสมาธิและสามารถทำใจให้หยุดนิ่งได้

ถูกส่วน พอจิตดำเนินเข้าสู่เส้นทางสายกลาง ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ก็จะเข้าไปถึงกายมนุษย์ละเอียด และรู้ว่ากายมนุษย์ละเอียดนี้เองที่ฝันออกไป ถ้าเราเจอกายมนุษย์ละเอียดแล้ว จะใช้ให้ไปที่ไหนก็ได้ เช่น ให้ฝันไปเมืองเพชร ไปอริยประเทศ ไปพระธาตุพนม ไปเชียงใหม่ ปรากฏว่า เพียงแค่นาทีเดียวกายละเอียดก็ไปถึงสถานที่ต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วกลับมาเล่าให้ฟังได้ ฝันแบบนี้ไม่เหมือนนอนหลับฝันดังที่หลวงปู่ท่านกล่าวว่า

“...ฝันทั้ง ๆ ที่ตื่น ไม่ใช่ฝันหลับ ๆ ฝันอย่างนี้ประเดี๋ยวเดียวได้หลายเรื่อง ถ้าหลับฝันนานนักกว่าจะได้สักเรื่องหนึ่ง...”

“...ถ้าเราเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด เราก็ฉลาดกว่าคนอื่นหนึ่ง เพราะมนุษย์รู้เรื่องหยาบ ๆ เราเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด เราจึงรู้เรื่องได้ละเอียดกว่า เรื่องลึกลับอะไรเรารู้หมด เราไปตรวจดูได้หมดทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน...ฝันไปเรื่อย ตรวจดูทุก ๆ คน ถ้าฝันตื่น ๆ ได้อย่างนี้สนุกแน่...”

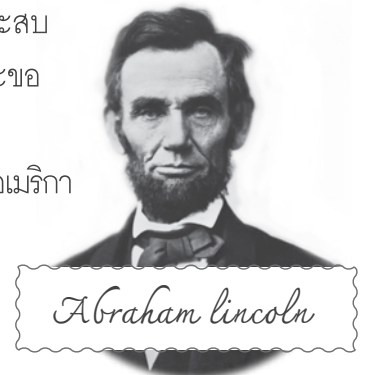
การนอนหลับฝันโดยทั่วไปเกิดขึ้นได้ ๒ แบบ คือ

๑. แบบกายละเอียดไม่ได้หลุดจากกายหยาบ เช่น เกิดจากธาตุวิปริต จิตนิรโรค ผู้ฝันจะฝันเพื่อเจอไปเรื่อย

๒. แบบกายละเอียดหลุดออกจากกายหยาบไปทำหน้าที่ฝันแบบนี้กายละเอียดจะไปพบผู้คนและเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วนำกลับมาถ่ายทอดข้อมูลให้กายมนุษย์หยาบทราบ

ทำไมเหตุการณ์ในฝันถึงกลายเป็นความจริง?

หลาย ๆ คนคงเคยได้ยินหรือประสบกับตัวเองว่า ฝันกลายเป็นจริงได้ ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างบุคคลที่มีชื่อเสียง คือ อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดีคนที่ ๑๖ ของสหรัฐอเมริกา ผู้ปลดแอกทาสผิวดำ ท่านถูกยิงตายเมื่อ ค.ศ. ๑๘๖๕ ก่อนถูกยิง ๑๐ วัน ท่านฝันว่าเห็นคนร้องไห้และเห็นหีบศพวางอยู่ มีทหารยืนเฝ้าอยู่ด้วย เมื่อท่านถามว่า “ใครตาย?” ทหารตอบว่า “ท่านประธานาธิบดีถูกผู้ร้ายฆ่าตาย”

กรณีนี้น่าจะเป็นการฝันแบบที่ ๒ คือ กายละเอียดหลุดออกจากกายหยาบไปทำหน้าที่ฝัน แล้วนำมาเล่าให้กายมนุษย์หยาบฟัง

ฝันช่วยแก้ปัญหาได้จริงหรือ?

เรื่องนี้มีตัวอย่างของนักวิทยาศาสตร์ที่ค้นพบความจริงขณะนอนหลับ ไม่ใช่ว่าในห้องทดลอง เรื่องมีอยู่ว่า ฟรีดริก เอากุสต์ เคคูเล นักเคมีชาวเยอรมัน ฝันว่าโมเลกุลของเบนซีนกำลังหมุนเป็นวงกลม

เหมือนงูกินหาง เขาจึงสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคาร์บอน ๖ อะตอมจับตัวกันในลักษณะวงแหวนของเบนซีน และค้นพบสูตรโครงสร้างของเบนซีนในที่สุด

อีกตัวอย่างหนึ่งเป็นเรื่องของนักประดิษฐ์จักรเย็บผ้า ที่พยายามคิดค้นหาวิธีทำจักรเย็บผ้าอยู่นานแต่ไม่ประสบความสำเร็จ วันหนึ่งเขาฝันว่าอยู่ในวงล้อมของคนป่า เขาเห็นหอกทุกเล่มของคนปามีรูเจาะอยู่ที่ปลาย ความฝันนี้ทำให้เขาเกิดความคิดขึ้นมาว่า รูเข็มของจักรเย็บผ้าต้องอยู่ที่ปลายเข็ม ไม่ใช่อยู่ที่โคนแบบเข็มเย็บผ้าทั่วไป

สองกรณีนี้ น่าจะเกิดขึ้นจากความฉลาดของกายมนุษย์ละเอียด ที่ฉลาดกว่าคนชั้นหนึ่ง ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านบอกไว้ กายละเอียดจึงสามารถแก้ปัญหาที่มนุษย์ธรรมดาทำไม่ได้

สัตว์ฝันได้หรือไม่?

นักวิจัยในยุคปัจจุบันค้นพบว่าสัตว์ก็ฝันได้เช่นเดียวกัน เช่น แมวมักจะฝันถึงการล่าเหยื่อ ซึ่งจะสังเกตได้จากลักษณะการเคลื่อนไหวของขาและร่างกาย สุนัขมีการเคลื่อนไหวของช่วงขาในลักษณะของการวิ่ง รวมถึงการเห่าในขณะที่นอนหลับ

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเคยกล่าวถึงเรื่องกายละเอียดของสัตว์ไว้ว่า

“...สัตว์เดรัจฉานที่เราเห็นปรากฏอยู่นี้ นั้นมนุษย์แท้ ๆ มนุษย์ทั้งนั้น อ้ายสัตว์เดรัจฉานนะ ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานเสีย อ้ายตัวข้างโน้นเป็นมนุษย์ทั้งนั้นแหละ อ้ายกายละเอียดข้างโน้น แต่ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน น่าเกลียดซังจริงนั้น เพราะทำชั่วของตัวไปเกิด มันดึงดูดอายตนะของสัตว์เดรัจฉานดึงดูด...”

จากคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่กล่าวว่า สัตว์มีกายละเอียดเป็นมนุษย์ ทำให้เชื่อว่าสัตว์ก็น่าจะฝันได้เช่นกัน แต่ผู้ที่จะให้ข้อสรุปปริศนาแห่งความฝันเหล่านี้ได้ดีที่สุดต้องเป็นคนที่ฝันได้ทั้ง ๆ ที่ยังตื่นอยู่ ที่หลวงปู่เรียกว่า “ฝันในฝัน”

วิชาธรรมกายที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ค้นพบ นอกจากจะเป็นหนทางอันประเสริฐสุดที่ช่วยให้มนุษยชาติหลุดพ้นจากความทุกข์แล้ว ยังสามารถไขปริศนาต่าง ๆ ในใจของชาวโลกได้อีกมากมาย

คำคินนี้ ได้ท้องฟ้าที่ระยิบระยับด้วยดวงดาว ผู้คนมากมายกำลังตกอยู่ในความฝัน แต่มีคนอีกส่วนหนึ่งกำลังพากเพียรที่จะ “ฝันในฝัน” ตามรอยพระเดชพระคุณหลวงปู่

คุณอยู่ในกลุ่มใด?

ความ เมตตา

“...เมตตารักใคร่อย่างบุตรนะ

เมตตารักใคร่อย่างไร?

มีอะไรให้หมด ถ้าวามันม ก็รับให้หมดทีเดียว

มีของอะไรให้หมดทุกสิ่งทุกอย่าง

รักใคร่จริง ๆ อย่างนั้น...”

ลูเธอร์ เบร์แบงก์ นักวิทยาศาสตร์ผู้เลื่องชื่อ เคยกล่าวไว้ว่า “เคล็ดลับของการเพาะพันธุ์พืชให้ดี นอกจากจะอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์แล้ว ยังต้องมีความเมตตาอยู่ด้วย” ขณะที่เขาทดลองทำให้กระบองเพชรไม่มีหนามอยู่นั้น ลูเธอร์ เบร์แบงก์ มักจะพูดกับต้นกระบองเพชร เพื่อสร้างคลื่นแห่งความเมตตาว่า “พวกเธอไม่มีอะไรจะต้องกลัว พวกเธอไม่จำเป็นต้องมีหนามไว้ป้องกันตัวอีกแล้ว ฉันจะช่วยปกป้องคุ้มครองพวกเธอเอง” ต่อมาเขาก็ประสบความสำเร็จในการทำให้กระบองเพชรพันธุ์ที่เขาทดลอง พัฒนามาเป็นพืชไม่มีหนามได้จริง ๆ

ในยุคต่อ ๆ มา มีการทดลองอาณาภาพของความเมตตา กับพืชอีกหลายชนิด แต่ละการทดลอง ปรากฏผลเหมือนกันว่า ต้นไม้ที่ได้รับการแผ่เมตตา หรือพูดจาดี ๆ ด้วยนั้น จะเจริญเติบโต สมบูรณ์ แข็งแรงกว่าต้นไม้ที่ถูกดูแลอย่างเห็นได้ชัด ถ้าเป็นดอกไม้ก็จะออกดอกมากกว่าและสวยงามกว่า

เรื่องความเมตตา นี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านกล่าวไว้ว่าเป็นสิ่งที่ทรงพลังมาก แต่ถ้าจะมีอำนาจมากต้องตั้งจิตเมตตาต่อผู้อื่นเหมือนแม่เมตตาต่อลูก ถ้าใครทำได้ ท่านบอกว่าจะมีคนรักใคร่เมตตามากมาย

“...เมตตารักใคร่อย่างบุตรนะ เมตตารักใคร่อย่างไร? มีอะไรให้หมด ถ้าว่ามีนม ก็รับให้หมดทีเดียว มีของอะไรให้หมดทุกอย่างทุกอย่าง รักใคร่จริง ๆ อย่างนั้น... จิตตดวงนี้เป็นจิตตดวงสำคัญ เมื่อรู้จักใช้แล้วละก็ใช้จำเพาะลูกของตนก็ไม่ได้ผล มีฤทธิ์นัก ถ้ารู้จักใช้ถูกส่วนแล้วละก็ มีฤทธิ์มีเดชมากมายนักนะ จะมีคนรักใคร่มากมายนับประมาณไม่ได้...”

ความรักความเมตตาของแม่ที่มีต่อลูกเป็นความรักที่บริสุทธิ์ยิ่งใหญ่ จริงใจ เปี่ยมด้วยความปรารถนาดีและมีปริมาณมากมายมหาศาล เมื่อแผ่ความเมตตาชนิดนี้ออกไป จึงได้รับความรักความเมตตา กลับคืนมามากมายเช่นกัน

ถ้าจะอธิบายเรื่องนี้ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ น่าจะสอดคล้องกับกฎข้อที่ ๓ ของนิวตัน (Sir Isaac Newton) นักฟิสิกส์ชาวอังกฤษ คือ กฎของกิริยาและปฏิกิริยา (Law of Action and Reaction) ซึ่งมีหลักการว่า “แรงที่วัตถุหนึ่งกระทำต่อวัตถุที่สอง ย่อมเท่ากับแรงที่วัตถุที่สองกระทำต่อวัตถุที่หนึ่ง แต่ทิศทางตรงข้ามกัน” (Action = Reaction) ดังตัวอย่างที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ๆ เช่น เวลาเราเอามือทุบก้อนแข็ง แรงที่มือทุบก้อนแข็งคือแรงกิริยา ส่วนแรงกระทำย้อนกลับจากก้อนแข็งมาสู่มือคือแรงปฏิกิริยา ยิ่งทุบแรงเท่าไร ก็ยิ่งเจ็บมือมากขึ้นเท่านั้น

อาจมีคนแย้งว่า ฉันให้ความรักความเมตตากับบางคนมากมาย ทำไมไม่เห็นมี Reaction (ปฏิกิริยา) กลับมาเลย

จริง ๆ แล้ว ความรักความเมตตาที่เรามอบให้คนอื่นนั้น ส่วนใหญ่เขารับรู้ได้ แต่การที่ Reaction ไม่ค่อยจะยอมทำงาน นั้นอาจเป็นเพราะความรักความเมตตาของเราไม่มากพอ และไม่ใช่ว่าความเมตตาที่บริสุทธิ์ จึงไม่มีอำนาจเพียงพอ

ความเมตตา นอกจากจะทำให้เป็นที่รักใคร่ของผู้คนมากมายแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ยังกล่าวถึงอำนาจของความเมตตาไว้ อีกว่า ช่วยให้ทำกิจการงานต่าง ๆ สำเร็จได้อย่างง่ายดาย ที่เป็นเช่นนี้เพราะใคร ๆ ก็เต็มใจให้ความร่วมมือ

“...บุคคลผู้เจริญเมตตา พึงตั้งจิตตดวงนั้นไว้ จิตตดวงของมารดาที่พร่าชีวิตแทนบุตรของตนได้ละ บุคคลผู้ระกอบด้วยเมตตา พึงตั้งจิตตดวงนั้นไว้...”

“...จำดวงจิตดวงนั้นไว้ นั่นแหละทำให้เป็นขึ้น
 ถอดะ จิตดวงนั้นนะให้เป็นแก่นมนุษย์ทั่วไปละก็ บุคคลนั้น
 แหละจะทำอะไรละก็ ในโลกมนุษย์สำเร็จหมด สำเร็จหมด
 ที่เดียว จะสร้างประเทศก็สำเร็จหมด สร้างวัดสร้างวาเป็น
 สำเร็จหมด ใช้อย่างนั้นแหละ คนต้องมาช่วยทำให้สำเร็จ
 ทุกประการ...”

แม้เราจะยังไม่สามารถทำให้เมตตาคนอื่น
 เหมือนอย่างที่เรารักลูกได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะเราไม่เคย
 เป็นแม่ หรือเพราะเหตุใดก็ตาม แต่ถ้าเรามีความรัก
 ความเมตตากับผู้อื่นอย่างจริงใจในระดับหนึ่ง เชื่อว่า
 มนุษย์โดยทั่วไปจะสามารถรับรู้ได้ เพราะขนาดพืชซึ่ง
 ปราศจากจิตใจยังสามารถรับกระแสความเมตตาได้

เคล็ดลับการเพาะพันธุ์พืชของเบอร์เบอร์กต้องอาศัยทั้งความ
 รู้ทางวิทยาศาสตร์และความเมตตา ส่วนเคล็ดลับของการเป็นที่รัก
 นอกจากจะอาศัยความรู้เรื่องความเมตตาที่พระเดชพระคุณหลวงปู่
 ท่านให้ไว้แล้ว ยังต้องอาศัยความจริงใจเป็นพื้นฐานด้วย

อิสรภาพที่แท้จริง

“...เมื่อไปถึงที่สุดของตัวได้ละก็ รักษาตัวได้เป็นอิสระ
ไม่มีใครมาบังคับบัญชา...”

คำว่า “อิสรภาพ” (Autonomy) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความเป็นใหญ่, ความเป็นไทแก่ตัว, การปกครองตนเอง

อิสรภาพเป็นสิ่งที่มนุษย์ทั้งหลายล้วนปรารถนา ไม่มีใครอยากถูกลิดรอนอิสรภาพ ถ้าใครตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ก็จะต้องเดินรันทดทุกวิถีทางเพื่อหาทางประกันตัวออกมา ไม่อยากถูกคุมขังแม้เพียงคืนเดียว ด้วยเหตุนี้ทำให้ในปัจจุบันมีการประกันภัยชนิดหนึ่งเกิดขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกและให้ความสะดวกแก่ประชาชน

ชื่อว่า “ประกันภัยอิสรภาพ” ซึ่งผู้เอาประกันสามารถใช้หนังสือรับรองจากบริษัทประกันไปยื่นแก่เจ้าพนักงาน เพื่อใช้ประกันตัวโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์อื่นใด

ที่จริงแล้วแม้เราจะไม่ได้ถูกคุมขังอยู่ที่สถานีตำรวจหรือในเรือนจำก็ตาม อิสรภาพที่แท้จริงใด ๆ สำหรับมนุษย์ก็ไม่เคยมีอยู่จริง เพราะไม่เคยมีใครปกครองตนเองได้อย่างแท้จริง เรายังไม่สามารถเอาชนะความแก่ ความเจ็บ ความตาย ที่ทำให้เรามีความทุกข์ได้ ความแก่ ความเจ็บ ความตาย ไม่เคยละเว้นใคร

ไม่เคยมีใครใช้หลักทรัพย์ไปถ่ถอนตัวเองออกมาจากความแก่ ความเจ็บ ความตายได้ ที่สำคัญมนุษย์ทั่วไปไม่รู้ด้วยซ้ำว่า ศัตรูที่แท้จริงที่คุมขังตัวเอง ที่ส่งความแก่ ความเจ็บ ความตายมาให้ คือใคร อยู่ที่ไหน หน้าตาเป็นอย่างไร

เรื่องนี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า ความเดือดร้อนใด ๆ ในชีวิตล้วนเกิดจาก

“...มารสงฤทธิ์ สงเดช สงอำนาจ สงวิชาที่ ศักดิ์สิทธิ์มาบังคับ บังคับบัญชาให้เป็นไป...”

“...พญามารมาบังคับใช้สอยเป็นบ่าวเป็นทาสเขา เขาจะใช้ทำอะไรก็ได้ ให้ดำ ให้ดี ให้ชก ให้ฆ่า ให้พันแทงใครก็ได้ มารบังคับ มันบังคับได้อย่างนี้เชียวนะ ให้เป็นบ่าวเป็นทาสเขา ให้เลวทรามต่ำช้า ให้เป็นคนจน อนาคตติดขัดทุกสิ่งทุกอย่าง... ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะตัวไม่ยินดีสละในตัว เพราะตัวไม่เป็นใหญ่ในตัว เพราะตัวไม่รู้จักริสุดของตัวเอง...”

“...เหมือนความแก่ดังนี้ เราไม่ปรารถนาเลย เขาก็ส่งความแก่มาให้ เราก็ต้องรับอภัยความแก่ที่นั่นแหละ ความเจ็บล่ะ เราไม่ปรารถนาความเจ็บ เขาก็ส่งความเจ็บมาให้ ความตายล่ะ เราไม่ปรารถนาเลย เขาก็ส่งความตายมาให้ เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าตัวเองไม่เป็นใหญ่ด้วยตัวของตัวเอง คนอื่นเขามาปกครอง...”

แต่ถ้าใครได้ศึกษาวิชาธรรมกาย ก็จะสามารถเห็นผู้ที่คอยบังคับบัญชาปกครองมนุษย์อยู่ ดังคำกล่าวของท่านที่ว่า

“...มารปล่อยสลายมาปกครองมนุษย์ มนุษย์ตกเป็นบ่าวเป็นทาสของโลภะ โทสะ โมหะ (ผลที่ได้คือความเสียหาย) มีแก่ มีเจ็บ มีตาย เช่น สงคราม*ที่แล้งมาเกิดจากโลภะ คือ ความโลภ เป็นเหตุทำให้คนเจ็บ คนตาย...”

สงคราม : สงครามโลกครั้งที่ ๒

“...ลูกชายหญิงมีความหลง โมหะ ว่าตัวเก่งแล้ว พ่อแม่ว่าไม่ได้ มี โทสะ โมโห ได้เถียงไม่กลัวเกรง ที่เป็นเช่นนี้เพราะนายโศกะ โทสะ โมหะ เขาปกครอง เขาสั่งให้ทำเช่นนั้น เอาบ้านเมืองมาด่อ เอาความเจ็บความ ตายมาให้ ปราบมารเหล่านี้เสียได้ มนุษย์จะได้อยู่เป็นสุข มารเหมือนผี เทียวสิง บังคับให้เป็นไปตามคำสั่งของเขา เราต้องเข้าวิชาธรรมกายจึง รู้เห็นหมด...”

สำหรับผู้ปรารถนาอิสรภาพ พระเดชพระคุณหลวงปู่ชี้ทางเอาไว้ดังนี้

“...ให้เอาใจจรตัสต์ตัวของตัว กลับให้เข้าถึงกายทิพย์ให้ได้ว่า กายที่สุดของตนอยู่ที่ไหน เมื่อไปถึงที่สุดของตัวเองได้ละก็ รักษาตัวได้เป็น อิสระ ไม่มีใครมาบังคับบัญชา ถ้ายังไม่ถึงที่สุดของตัวเองแล้ว หวานเลย เขา จะต้องบังคับบัญชาแกเท่าเดี๋ยวเท่านั้นแหละ แกจะต้องเป็นบ่าวเป็นทาส ของเขา...”

“...เมื่อปรากฏรู้ตัวว่าเป็นทาสพญามารอยู่เช่นนี้ ก็ต้องช่วยรีบ เบ็ดตัว ตัวต้องรีบพยายามแก้ตัว ถ้ารีบพยายามแก้ตัวให้พ้นไปเสียได้ ก็ จะไม่ต้องแก้ ไม่ต้องเจ็บ ไม่ต้องตาย...”

อันที่จริงแล้ว กรงที่คุมขังมนุษย์ และสรรพสัตว์แต่ละชีวิตนั้นมีหลายกรง หลายขนาด หลายรูปแบบ หลายมิติ และมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง ทั้งที่มองเห็น และมองไม่เห็น

แต่...ขึ้นชื่อว่ากรง ไม่ว่าจะเป็นกรงชนิดใดก็ตาม ล้วนทำให้ เราขาดความเป็นตัวของตัวเอง ล้วนแต่ยึดเอาอิสรภาพของเราไป และ หยิบยื่นความทุกข์ ความอึดอัดขัดข้องใจมาให้เราทั้งสิ้น

ถ้าหากเรามีความตั้งใจจริงที่จะปลดปล่อยตนเองไปสู่ หนทางแห่งอิสรภาพ เราก็ทำได้ด้วยการทำสมาธิภาวนา ดำเนินจิต เข้าสู่หนทางภายใน ตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ โดย เริ่มต้นอย่างจริงจังตั้งแต่วันนี้ แล้วสักวันหนึ่งเราจะหลุดพ้นจาก พันธนาการของพญามาร ซึ่งใช้โลภะ โทสะ โมหะ มาคุมขังเรา บังคับให้เราทำตามอำนาจของกิเลส ทำให้เราต้องทนทุกข์ทรมาน มาเนิ่นนานและเป็นวัฏจักรที่มีรู้จบสิ้น และวันนั้น...จะเป็นวันที่เรา ได้รับอิสรภาพที่แท้จริงตลอดไป

องศา ที่เหมาะสม ของใจ กับความสุข

“...หยุดได้เวลาใด ก็เป็นมงคลเวลานั้น
ถ้าหยุดไม่ได้เวลาใด ก็เป็นอัปมงคลเวลานั้น...”

มีคำเตือนจากนักวิชาการสาธารณสุขว่า การใช้คอมพิวเตอร์อยู่เป็นประจำอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างหนักได้ เช่น มีอาการปวดข้อนิ้ว ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ แขน หัวไหล่ หรือคอ ถ้าปล่อยไว้นานอาจถึงขั้นเส้นเอ็นอักเสบ รวมทั้งอาจมีปัญหาเรื่องสายตาอย่างหนัก นักวิชาการจึงแนะนำให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์สนใจเรื่องเหล่านี้เอาไว้บ้าง

- **องศาที่เหมาะสมของการนั่ง** แนะนำให้นั่งเก้าอี้ที่มีพนักพิงอยู่ในระดับ ๙๐-๑๒๐ องศา ความสูงของเก้าอี้ควรอยู่ในระดับที่เท้าวางบนพื้นได้สบายพอดี
- **องศาที่เหมาะสมของช่วงแขน** คีย์บอร์ดควรอยู่ในระดับเดียวกันหรือต่ำกว่าข้อศอกเล็กน้อย ประมาณ ๙๐-๑๒๐ องศา
- **องศาที่เหมาะสมของการมอง** จอภาพควรอยู่ต่ำกว่าระดับสายตาเล็กน้อยประมาณ ๒๐ องศา ระยะในการมองควรอยู่ระหว่าง ๕๐-๗๐ ซม. และควรพักสายตาเป็นระยะ ๆ เรื่องเหล่านี้ถือเป็นความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง หากใส่ใจนำไปปฏิบัติ ก็จะเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว

ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เราทั้งหลายก็ควรมีความรู้และศิลปะในการใช้ชีวิตเช่นกัน เพื่อหลบหลีกให้พ้นจากความทุกข์ ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านให้หลักการเอาไว้ว่า ถ้าต้องการจะดับทุกข์ให้ได้ผลจริงๆ เราจะต้องทำใจหยุดให้ถูกส่วนจนกระทั่งเข้า

ถึงพระธรรมกาย แล้วเราจะมีความสุขอย่างยิ่งทีเดียว ดังนี้

“...ถามดูเถอะพวกมีธรรมกายนั้น เป็นอย่างไรบ้าง ทุกข์สงบ ไหม ภัยสงบไหม โรคสงบไหม สบายใจ เย็นใจ อิ่มใจ ปวดบปัสม์ ใจดี ใจเต็มทีเดียว แซ่มขึ้นตื่นตื่น ผ่องใสทีเดียว...”

“...พอใจหยุดเสียได้เท่านั้นแหละ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข เสื่อมลาภ เสื่อมยศ ตีเดียวน ทุกข์ไม่กระทบกระเทือนแล้ว...”

แม้ยังไม่เข้าถึงพระธรรมกาย แต่ถ้าใครสามารถทำให้ หยุดนิ่งในเบื้องต้นที่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ก็มีความสุขได้ระดับหนึ่งแล้ว ดังนี้

“...เมื่ออยู่กลางดวงนั้นแล้ว ความกำหนดยินดีไม่มี สงบระงับ เป็นสุขทีเดียว ถ้าว่าต้องการสุขละก็ไปอยู่นั้น ถ้าว่าต้องการทุกข์ละก็ ออกมาเสียก็ได้รับทุกข์...”

“...ใจหยุดเสียแล้ว วิรฆ์ ปราศจากความขุ่นมัว วิรฆ์ ปราศจาก ฐติ เศร้าหมองก็ไม่มีแก่ใจ เพราะใจหยุดเสียแล้ว ไม่เศร้าหมอง ไม่ขุ่นมัว แต่อย่างใดอย่างหนึ่งเสียทีเดียว...”

พระเดชพระคุณหลวงปู่ยังกล่าวอีกด้วยว่า ถ้าใครทำให้หยุด ได้แล้ว บุคคลนั้นก็ถึงซึ่งมงคล ถ้าทำใจหยุดไม่ได้ก็เป็นอัปมงคล

“...หยุดได้เวลาใดก็เป็นมงคลเวลานั้น ถ้าหยุดไม่ได้เวลาใด ก็ เป็นอัปมงคลเวลานั้น...”

มงคล หมายถึง เหตุแห่งความเจริญ พอใจหยุดแล้วจะมีมงคล คือ ไม่มีความเศร้าโศก ไม่ขุ่นมัว มีแต่ความผ่องใสเบิกบาน มีแต่ ความเจริญรุ่งเรือง สิริมงคลทั้งหลายก็จะไหลมาเทมา และจิตที่ หยุดนิ่งได้นี้จะนำไปสู่ความเจริญอันสูงสุด คือ มรรคผลนิพพาน ดังคำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ว่า

“...พอใจหยุดเท่านั้น เข้าถึงทางไปของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ใจหยุดนั้นแหละจะพบพระบรมศาสดา...”

ถ้ามนุษย์เราปรบองศาของใจเพื่อเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับ สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันไว้ให้ดี เรื่องราวความวุ่นวายต่าง ๆ ก็ จะแทรกซึมเข้ามาทำลายความสุขของเราได้ยาก เราจึงต้องวางใจ ของเราให้อยู่ในองศาที่เหมาะสม คือองศาที่ ๐๗๒ โดยค่อย ๆ ปรับ ใจอย่างเบา ๆ สบาย ๆ เมื่อปรับให้หยุดนิ่งสนิทอยู่ ณ องศาที่ ๐๗๒ หรือที่ศูนย์ (๐) กลางกายฐานที่ ๗ เหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ เราก็จะสามารถเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะได้ในที่สุด และขณะนั้นทุกข์ โศก โรค ภัย ก็จะไม่สามารถมาทำร้ายใจของเราได้ องศาที่ ๐๗๒ จึงเป็นองศาแห่งความสุขที่แท้จริงของมนุษย์ทุกคน

บนโลกที่แตกต่างกัน

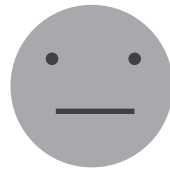
“...ถ้าดวงบุญใหญ่โตกว่าก็นำไปสู่สวรรค์
ถ้าดวงบาปใหญ่โตกว่าก็นำไปสู่นรก
ใครจะแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ทั้งนั้น...”

บางมุมของโลก : มหาเศรษฐีซื้อทริป
ล่องเรือสำราญรอบโลก ๕ เดือน ราคา
เริ่มต้นที่ ๑๐๘,๒๖๕ ดอลลาร์สหรัฐต่อคน
เปิดจองโรงแรมแห่งแรกในอวกาศ ๓ วัน
ราคาคนละ ๓,๙๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

อีกมุมหนึ่งของโลก : นักวิทยาศาสตร์
จากหลายประเทศส่งเสริมให้ประชาชนบริโภค
แมลง เช่น จิ้งหรีด หนอนผีเสื้อ ดั้ว ตั๊กแตน ฯลฯ
ในฐานะที่เป็นแหล่งอาหารโปรตีนและแร่ธาตุ
ต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาความอดอยาก

อีกสักมุมหนึ่ง : อาจารย์โรงเรียนมัธยม
แห่งหนึ่งมุ่งมั่นสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน
นำสิ่งของเหลือใช้มาสร้างสรรค์ให้เป็นของใช้
ที่มีมูลค่า นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

คนรวย คนจน หรือชนชั้นกลาง ต่างก็เป็นสมาชิกของโลก
สินำเงินใบนี้ แต่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันจนบางครั้งยากที่
จะจินตนาการโลกที่แท้จริงของอีกฝ่ายหนึ่งได้

ความแตกต่างเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่เป็นมาแต่กำเนิด แต่เป็นมา
ก่อนกำเนิด โดยบุญ บาป ที่เราทำไว้ในอดีตชาติเป็นชนกกรรมนำ
มาเกิด ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเคยพูดถึงเรื่องนี้ไว้ว่า

“...เมื่อกายมนุษย์แตกดับไปแล้ว กายมนุษย์ละเอียดยังเหลืออยู่
อย่างเรานอนฝันไป ตายก็เหมือนกับนอนหลับฝันไป กายละเอียดออก
จากกายมนุษย์ไป...”

“...ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ละเอียดนั้น มีดวง
บุญอีกดวงหนึ่ง ดวงบุญนั้นแหละจะนำไปเกิด...”

“...สภาพที่เป็นบุญเป็นดวงใส ติดอยู่ในศูนย์กลางดวงธรรม
ที่ทำให้เป็นมนุษย์ สภาพที่เป็นบาปเป็นดวงดำ ติดอยู่ในศูนย์กลาง
ดวงธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์แบบเดียวกัน...”

“...ถ้าดวงบุญใหญ่โตกว่าก็นำไปสู่สวรรค์ ถ้าดวงบาปใหญ่โตกว่า
ก็นำไปสู่นรก ใครจะแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ทั้งนั้น ย่อมเป็นไปตาม
คติของตน...”

สำหรับผู้ที่เกิดเป็นมนุษย์จะต้องบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ
และถ้าอยากเกิดในตระกูลที่ร่ำรวย พระเดชพระคุณหลวงปู่กล่าวไว้
ว่า จะต้องให้ความสำคัญกับการให้ทาน

“...การให้นี้ให้สำเร็จประโยชน์ถึงพระเจ้าจักรพรรดิราช...เป็น
เศรษฐี มหาราช ก็สำเร็จด้วยทานการให้ เป็นศุภตีมหาศุภมัทธพ
สมบัติบริวาร ข้าทาสบริวาร ก็สำเร็จด้วยการให้ ถ้าไม่ให้ไม่สำเร็จอย่าง
นั้น เพราะฉะนั้น การให้ ถ้าอยากมีสมบัติยิ่งใหญ่มหาศาลละก็ต้อง
อุทิศให้บ้างเพื่วยุทธ...”

นอกจากพระเดชพระคุณหลวงปู่จะแนะนำวิธีรวยให้แล้ว
ท่านยังเมตตาอยากให้เราได้เกิดในตระกูลที่ดีอีกด้วย เพราะว่า
มนุษย์เรายังมีปัญหาเรื่องการคูหมั่นชาติตระกูลหรือการแบ่งแยก
ชนชั้นอยู่ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีมานานแสนนาน สืบเนื่องตั้งแต่ครั้งที่
พรหมลงมากินจวนดิน*เป็นอาหาร แล้วเกิดเป็นมนุษย์ยุคต้นกับ
ครั้นวันเวลาผ่านไปผิวพรรณมนุษย์เกิดความแตกต่างกันขึ้น พวกที่มี
ผิวพรรณงามก็ดูถูกพวกที่ผิวพรรณไม่งาม การแบ่งชั้นวรรณะก็เกิด
ขึ้นตั้งแต่ครั้งนั้น แม้ในปัจจุบันก็ยังดำรงอยู่ ในบางสังคมมองเห็นได้

จวนดิน : สิ่งที่อยู่บนผิวน้ำ คล้าย ๆ เวลาเคี้ยวขนมสดแล้วทิ้งไว้ให้เย็น จะเกิด
เป็นไขนมจับตัวกันอยู่ข้างบน จวนดินมีสีดำเหนียวใส รสชาติอร่อย

ชัดเจน แต่บางสังคมอาจมองเห็นไม่ชัด อย่างไรก็ตาม ถ้าสมมุติว่าชาติใดชาติหนึ่งเราต้องไปเกิดในยุคที่มีการแบ่งชนชั้นวรรณะอย่างเข้มข้นเหมือนอย่างอินเดียในอดีต แล้วเราพลาดพลั้งไปเกิดในวรรณะต่ำ ต้องเผชิญกับการถูกเหยียดหยามอยู่ทุกลมหายใจ เราคงทุกข์ทรมานแสนสาหัส

ถ้าอยากเกิดในตระกูลสูง ต้องทำอะไร?

ถ้าใครอยากเกิดในตระกูลสูงที่คนยกย่อง พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...เราอยากเป็นมนุษย์ชั้นไหน เราต้องแก้ไขตัวของตัวเอง...”

“...เมื่อเวลาให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา แต่อย่างใดอย่างหนึ่งต้องใช้มารยาทให้เรียบร้อย เวลาจะให้ทานต้องใช้มารยาทที่นุ่มนวล เป็นที่น่าดูน่าชม ใครเห็นก็นิยม ...เมื่อมีมารยาทเช่นนั้นแล้วก็เป็นเหตุให้เกิดสกุลสูง...”

“...ส่วนวาจาเล่า จะพูดจาปราศรัยกับบุคคลผู้หนึ่งผู้ใด ผู้เฒ่าผู้แก่ สมณพราหมณาจารย์ ก็พูดแต่ถ้อยคำนุ่มนวลชวนสดับ ถ้อยคำที่กักขฬะ ข้าวข้ำหยาบคาย อย่างเอาไปใช้ ถ้าใช้เข้าแล้วมันเป็นนิสัยติดไป จะไปเป็นคนป่าเถื่อนเช่นนั้นบ้าง...”

“...ส่วนใจเล่า ใจก็ต้องให้นุ่มนวล ให้อ่อนโยน ต้องใช้ใจที่เป็นบุญเป็นกุศล ใจเป็นอกุศลไม่เอาเข้ามาใช้ ใจที่เห็นผิด เข้าใจผิด อย่างเอามาใช้ ใจที่เห็นชอบเห็นถูก ก็เอาเข้ามาใช้ อย่างชนิดนั้น เกิดไปในภพหน้าเป็นมนุษย์ชั้นสูง...”

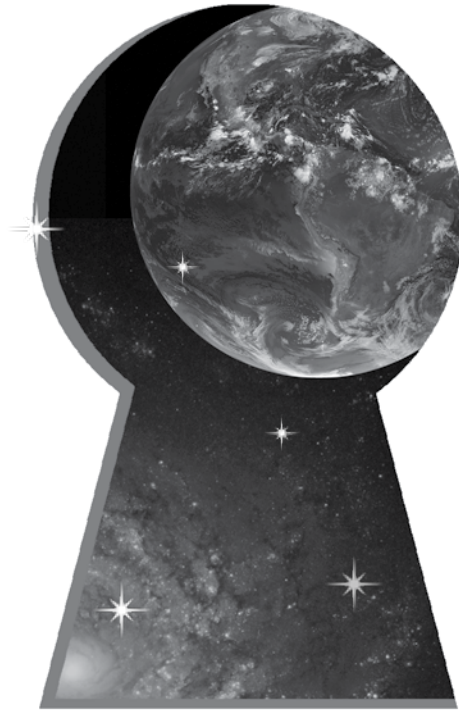
ในปัจจุบันชาตินี้ ถ้าเรามีฐานะไม่ดี และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี วิธีแก้คือ สัมมนุญทั้งทาน ศีล ภาวนา และรักษากาย วาจา ใจ ให้นุ่มนวล อ่อนโยน เพื่อสร้างสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น

ถ้าเรามีฐานะดี อยู่ในตระกูลสูง และมีสิ่งดี ๆ เพียงพร้อม เราก็ยังต้องสัมมนุญเช่นกัน เพื่อรักษาสิ่งที่เรามีเอาไว้ และเพิ่มพูนให้มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้นไป

ถ้าเราทั้งหลายหมั่นทำบุญทำกุศลอย่างสม่ำเสมอ และรักษากาย วาจา ใจ ให้นุ่มนวล อ่อนโยน ตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่แล้ว เราก็จะพากันมั่งคั่ง ร่ำรวย เจริญผาสุก ได้บังเกิดในตระกูลที่ดี และเปี่ยมไปด้วยความสุข เมื่อนั้นโลกในมุขของเรา ก็จะน่ารื่นรมย์เป็นอย่างยิ่ง และปัญหาเรื่องความแตกต่างของชนชั้นก็จะลดน้อยลง จนกระทั่งหมดสิ้นไปในที่สุด

ความลับ ไม่มีในโลก

“...ขึ้นชื่อว่าความลับ
ไม่มีในโลกนั้นถูกต้องทีเดียว
คือ ความลับมีแต่เฉพาะ
ในกายมนุษย์เท่านั้น
กายมนุษย์ละเอียด
ไม่มีความลับ...”

มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิ่งๆ ที่เรียกว่า “ความลับ” สิ่งใดที่เป็นความลับ เรามักไม่ยอมให้ใครรู้ เพราะถ้ามีใครรู้ ความลับก็จะไม่เป็นความลับอีกต่อไป และอาจจะนำความเดือดร้อนมาสู่เราได้ แต่คนเรามีความอยากรู้อยากเห็นอยู่ด้วยกันทั้งนั้น ยิ่งลับยิ่งอยากรู้ เรื่องอะไรที่ห้ามพูดถึง เรื่องนั้นจะไปเร็วและไปแรง

การอยากรู้ความลับเป็นเหตุให้มนุษย์พยายามหาวิธีไขความลับ เริ่มจากวิธีขั้นพื้นฐาน เช่น เจาะรูตามข้างฝาเพื่อแอบดู ต่อมาพัฒนาเป็นเครื่องดักฟัง โทรศัพท์วงจรปิด และมีอาชีพสายลับเกิดขึ้น รวมทั้งมีคอลัมน์ซุบซิบตามหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ฯลฯ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของคน

เรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นความลับหรือเป็นส่วนตัวนั้น ปิดบังได้กับบางคนและบางเวลาเท่านั้น เพราะที่จริงแล้ว “ความลับไม่มีในโลก” โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีอะไรที่เป็นความลับสำหรับผู้ที่มีความรู้วิชาธรรมกาย ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...ขึ้นชื่อว่าความลับไม่มีในโลกนั้นถูกต้องทีเดียว คือ ความลับมีแต่เฉพาะในกายมนุษย์เท่านั้น กายมนุษย์ละเอียดไม่มีมีความลับ กายทิพย์ กายทิพย์ละเอียด กายรูปพรหม กายรูปพรหมละเอียด กายอรูปพรหม กายอรูปพรหมละเอียด อีกละมากมายนัก จะโกหกทุกอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ทั้งนั้น...”

เหตุที่กายมนุษย์ละเอียดไม่โกหกนั้น เพราะกายมนุษย์ละเอียดเป็นกายที่บริสุทธิ์กว่า มีความโลภ โกรธ หลง เบาบางกว่า และมีศีลบริสุทธิ์กว่ากายมนุษย์หยาบ จึงมีวาจาตรงกับใจ

นอกจากนี้ท่านยังเคยเล่าไว้ด้วยว่า กายละเอียดของมนุษย์หรือกายที่ฝันไปโน่นไปนี่ยามเรานอนหลับนั้น ยังรู้เรื่องต่าง ๆ มากมาย รู้แม้กระทั่งเรื่องลับ และรู้ว่า ใครเป็นคนอย่างไร

“...เรารู้ที่เดียวว่า คนนี้จะซื้อตรงหรือไม่ซื้อตรง ให้ไปดูที่กายละเอียด ไปถามกายละเอียด กายละเอียดจะไปสืบดู เต็มที่รู้ได้ทันทีว่า คนนั้นซื้อตรงหรือไม่...”

เรื่องความซื้อหรือไม่ซื้อนี้เป็นสิ่งที่คนทั่วไปยากจะรู้ได้ ที่ผ่านมามีการประดิษฐ์เครื่องจับเท็จรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตรวจเช็คความซื้อตรงของผู้ต้องสงสัย แต่ก็ไม่ได้ผลเท่าใดนัก เพราะคนร้ายเรียนรู้ที่จะโกหกแม้กระทั่งเครื่องจับเท็จ ที่กระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ก็มีการวิจัยคลี่นสมองเพื่อหาทางทราบความคิดของมนุษย์ ซึ่งต้องลงทุนด้วยเงินจำนวนมหาศาลและใช้เวลาหลายปี ถ้าทำสำเร็จจะนำไปใช้สอบสวนข้าศึกหรืออาชญากร และใช้สื่อสารกับผู้ป่วยที่ไม่สามารถเปล่งเสียงได้ ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการวิจัย

สำหรับวิชาธรรมกาย ไม่ต้องลงทุนทั้งเงินทั้งเวลามากมายขนาดนั้น และไม่ต้องทำการวิจัยแต่อย่างใด แค่เข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดก็สามารถรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้มากกว่าคนทั่วไปแล้ว ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเรียกว่ามี **ปัญญาสองชั้น** ดังนี้

“..นี่เขาเรียกว่าปัญญาสองชั้น คือมีปัญญาในกายมนุษย์ชั้นหนึ่ง และมีปัญญาในกายมนุษย์ละเอียดอีกชั้นหนึ่ง...”

ถ้าใครเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด คนนั้นจะฉลาดกว่ามนุษย์ทั่วไปชั้นหนึ่ง ยิ่งเข้าถึงกายต่าง ๆ ต่อไปอีก ก็วยิ่งฉลาดเพิ่มขึ้น ถ้าเราปฏิบัติธรรมจนกระทั่งเข้าถึงจุดที่ล่วงรู้ความลับได้ การตัดสินใจที่ผิดพลาดหรือความเสียหายที่เกิดจากการถูกหลอกลวงก็จะลด

น้อยลง เพราะยากที่จะมีใครมาหลอกลวงเราได้

ถ้าโลกนี้มีคนที่สามารถล่วงรู้เรื่องลึกลับต่าง ๆ ได้อยู่เป็นจำนวนมาก ก็จะช่วยลดบาปให้คนอื่นได้ด้วย เพราะมนุษย์จะโกหกกันน้อยลง ทำความชั่วน้อยลง เพราะบางครั้งที่เรากล้าทำความชั่วก็เพราะคิดว่าไม่มีใครรู้ ถ้ามีคนรู้ก็จะไม่กล้าทำ สังคมมนุษย์ก็จะสงบสุขขึ้นโดยปริยาย

มนุษย์แต่ละคนอาจเคยทำบางสิ่งที่อยากเก็บไว้เป็นความลับ แต่ตอนนี้เรารู้แล้วว่า ความลับไม่มีในโลก

การเพียรพยายามทำความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยการหยุดใจไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ ตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงปู่จึงเป็นสิ่งที่ควรถือเป็นกรณียกิจ เพราะนอกจากจะได้ความสุขและบุญมากมายนานาชาติเป็นสิ่งตอบแทนแล้ว สักวันหนึ่งเราจะก้าวไปถึงจุดที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยตนเองว่า “ความลับไม่มีในโลก” เป็นความจริงหรือไม่

อย่าเสี่ยงดีกว่า

“...ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี
บำเพ็ญสมาธิให้ดวงขาวใส
ปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ
เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทางดี...”

หากเปรียบเทียบอัตราเสี่ยงระหว่างการคมนาคมในรูปแบบต่าง ๆ แล้ว การเดินทางทางอากาศนับว่าปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุน้อยกว่าการคมนาคมประเภทอื่น... คือ ทุก ๆ ๑ ล้านเที่ยวบินจะเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ยไม่ถึง ๑ ครั้ง (รวมตั้งแต่อุบัติเหตุเล็กน้อยจนไปถึงขั้นร้ายแรง) ซึ่งนับว่ามีอัตราเสี่ยงที่น้อยมาก ต่างจากการจราจรทางบกที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน

มนุษย์เราต้องเผชิญกับความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา ทั้งความเสี่ยงในปัจจุบันชาติ และในสังสารวัฏที่ตลอดการเดินทางเต็มไปด้วยความเสี่ยงมหาศาล ซึ่งอาจวัดคร่าว ๆ ได้ในอัตราเท่ากับ เขาโค : ขนโค ดังที่กล่าวไว้ในพระไตรปิฎกว่า ผู้ที่จะไปสู่สุคติภูมิมีปริมาณเปรียบได้กับเขาโค ส่วนผู้ที่จะไปสู่ทุคติภูมิมีปริมาณเปรียบได้กับขนโค

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านห่วงใยสรรพสัตว์ทั้งหลาย เพราะท่านทั้งรู้ทั้งเห็นภายในวัฏสงสาร ท่านจึงอยากให้มนุษย์ทุกคนเข้าถึงพระธรรมกาย จะได้มีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งในปัจจุบันชาติ และในภพชาติเบื้องหน้า ท่านจึงเมตตาเตือนให้มีความเพียรในการปฏิบัติธรรมอยู่เสมอ ๆ ว่า

“...อุตส่าห์พยายามทำกันไปอย่างได้ดูแคลน
หนา อย่าได้เห็นแก่เหน็ด แก่เหนื่อย แก่ยาก
แก่ลำบากแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อมาประสบพบ
พุทธศาสนา พบของจริงละ เข้าถึงของจริงให้ได้
เอาของจริงใส่ไว้กับตัวไว้ให้ได้ ติดกับตัวไว้ให้ได้
อย่าดูถูกดูหมิ่นหนา...”

“...อย่าเล่นเอาอย่างเด็ก ถ้าเมื่อเล่นอย่าง
เด็กแล้วก็ เล่นหม้อข้าวหม้อแกง เล่นหุ่นเล่นทรายอยู่
ละก็ ชีวิตจะไม่พอใช้...”

“...เข้าถึงธรรมกายให้ได้..ก็จะรู้ตัวทีเดียวว่า
อ้อ! เราเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ได้รู้จักของ
จริง เห็นของจริงอย่างนี้ ไม่เสียทีที่พ่อแม่อาบน้ำป้อน
ข้าวมา อุ้มท้องมาไม่หนักเปล่า...”

ถ้าเราปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงดวงปฐมมรรค
เข้าถึงกายต่าง ๆ ไปจนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย
และตั้งใจปฏิบัติเรื่อยไปไม่ละทิ้งความเพียร ก็จะมี

ชีวิตที่ปลอดภัย ไม่ต้องเสี่ยงอันตรายในสังสารวัฏ

“...ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี บำเพ็ญ
สมาธิให้ดวงขาวใสปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ
เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทางดี พูดอะไรก็พูดไปทางดี
คิดอะไรก็คิดไปทางดี เพราะฉะนั้น จึงควรบำเพ็ญ
ตนให้เป็นฝ่ายขาวเสมอ เวลาจะตายถ้าปล่อยให้ตก
อยู่ในฝ่ายดำเรียกว่าหลงตายจะไปสู่ทุกข์ ถ้าอยู่ใน
ฝ่ายขาวเรียกว่าไม่หลงตายจะไปสู่สุขคติแน่แท้ จึง
เป็นการจำเป็นยิ่งที่จะระวังให้อยู่ฝ่ายขาว...”

“...เมื่อเข้าถึงธรรมกายได้ละก็ นั่นแหละได้
รัตนะอันประเสริฐแล้ว ...ถ้าว่าใครอยู่กับรัตนะเช่นนี้
ละก็ มีความสวัสดิ์เรื่อย ปลอดภัยเรื่อยทีเดียว
อยู่ในธรรมรัตนะ สังฆรัตนะให้ใส อยู่กับรัตนะนั้นแหละ
ปลอดภัยทีเดียว ไม่ต้องมีภัยอีกต่อไปทีเดียว ได้รับความ
สุขทีเดียว...ถ้าได้เข้าถึงพุทธรัตนะแล้วอย่า
ปล่อยเด็ดขาด ใจขาด ขาดไป ตาย ตายไป ใจติด

อยู่กับพุทธรัตนะนั้นแหละเอาตัวรอดได้...”

ประโยชน์อื่น ๆ ของการทำสมาธิภาวนานอกจากเรื่อง
ความปลอดภัยแล้วยังมีอยู่อีกมาก แต่การจะเข้าถึงประโยชน์ต่าง ๆ
เหล่านั้นได้ ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจึงจะเห็นผล

“...ในการบำเพ็ญภาวนา ความเพียรเป็นข้อสำคัญยิ่ง ต้องทำ
เสมอ ทำเนื่อง ๆ ในทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะเป็นนั่ง นอน เดิน ยืน และทำเรื่อยไป
อย่างหยุด อย่างละ อย่างทอดทิ้ง อย่างท้อแท้ มุ่งรู้ตุน้ำเรื่อยไป ผลจะเกิด
วันหนึ่ง ไม่ต้องสงสัย ผลเกิดอย่างไรท่านรู้ได้ด้วยตัวของท่านเอง...”

นี่คือตัวอย่างของผลอันวิเศษจากการทำสมาธิภาวนาที่
พระเดชพระคุณหลวงปู่กล่าวไว้

สมาธิกับความสุข : “...สุขในฌานอะไรจะไปสู่ในภพนี้ไม่มีสุข
เท่าถึงตถก สุขในฌานนะ สุขสัมผัสกับดินนั้นแหละ สัมผัสกับศรัทธาก็ไม่
อยากได้ สุขในฌานนะ สุขนักหนา...”

สมาธิกับความฉลาด : “...ถ้าว่าทำกรรมกายเป็นละก็ มัน
ฉลาดกว่ามนุษย์หลายสิบเท่าเชียวนะ นี่พอเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด ก็
ฉลาดกว่าเท่าหนึ่งแล้ว สูงกว่าเท่าหนึ่งแล้ว เข้าถึงกายทิพย์ก็สองเท่า

แล้ว กายทิพย์ละเอียดก็สามเท่าแล้ว กายรูปพรหมสี่เท่า กายรูปพรหม
ละเอียดห้าเท่า กายอรูปพรหมหกเท่า กายอรูปพรหมละเอียดเจ็ดเท่า
เข้าถึงกายธรรมและกายธรรมละเอียด ๘-๙ เท่าเข้าไปแล้ว มันมีความ
ฉลาดกว่ากันอย่างนั้น...”

////////////////////////////////////

ความเสี่ยงของการเดินทางในสังสารวัฏ
มีอัตราเท่ากับเขาโค : เขาโค ก็ไม่ทราบว่าเขาโค ๑ ตัว
มีขนมากเท่าไร ทราบแต่ว่า ศีรษะมนุษย์ที่มีเนื้อที่เพียงเล็กน้อยนี้
มีผมประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ เส้น อัตราเสี่ยงของการเดินทาง
ในวัฏสงสารจึงเป็นอัตราเสี่ยงที่สูงที่สุด น่ากลัวที่สุด

นี่ถ้าพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านไม่ชี้ทางรอดให้ว่า
“หยุดเป็นตัวสำเร็จ” ด้วยการนำใจไปหยุดนิ่ง
ไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ โอกาสที่แต่ละคน
จะได้อยู่ในประเภทเขาโคจะมีสักกี่เปอร์เซ็นต์?

วาจา ศักดิ์สิทธิ์

“...หัดวาจาไฟเราจะเสียในชาตินี้
ชาติต่อ ๆ ไปวาจาของตนศักดิ์สิทธิ์...”

ในบรรดาศีล ๕ ข้อ มีหลาย ๆ คนบอกว่า
ศีลข้อ ๔ รักษาปากที่สุด
และมีนักธุรกิจบางคนให้เหตุผลว่า
“ในการทำธุรกิจนั้น ไม่อาจพูดความจริงได้ทั้งหมด”

การรักษาศีลข้อ ๔ นั้น นอกจากงดเว้นจากการพูดเท็จแล้ว
ก็ควรละเว้นการพูดคำหยาบ คำส่อเสียด
และคำเพ้อเจ้ออีกด้วย จึงจะรักษาศีลข้อนี้ได้สมบูรณ์

ในบรรดาข้อห้ามทั้ง ๔ ประการนี้ การพูดเท็จเป็นสิ่งที่
รับรู้ได้ยากที่สุด และอาจก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ทั้งผู้อื่น และตัวผู้พูดเอง (ทันตาเห็น ถ้ามีคนจับได้)
โดยมีปริมาณความเสียหายตั้งแต่เล็กน้อย
ปานกลาง มาก ไปจนกระทั่งมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า
“โกหกเรื่องอะไร” และ “โกหกใคร”

ส่วนการพูดคำหยาบ คำส่อเสียด และคำเพ้อเจ้อนั้น
ก็สามารถก่อความเสียหายได้เช่นกัน แต่เนื่องจากเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด
รับรู้ได้ง่าย ผู้ฟังจึงพอมีโอกาสตั้งรับได้ อานุภาพการทำลายล้างจึง
อาจไม่ลึกซึ้งแนบเนียนเท่ากับการโกหกหลอกลวง

อย่างไรก็ตาม การงดเว้นถ้อยคำเหล่านี้ นอกจากจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นแล้ว ผู้พูดยังจะได้รับสิ่งตอบแทนที่คุ้มเกินคุ้ม คือ จะเป็นบุคคลที่น่ารักและได้รับการยอมรับเชื่อถือจากผู้อื่นในปัจจุบันชาตินี้เลยทีเดียว ภูพชาติต่อไป จะมีพื้นสวย ขาวสะอาด เรียบเสมอกัน กลิ่นปากหอม ไม่ถูกใส่ร้ายป้ายสี จะได้รับความจริงใจจากผู้อื่น และที่สำคัญที่สุดคือ จะมี วาจาคักดิ์สิทธิ์ ดังที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านกล่าวไว้ว่า

“...ถ้าใครต้องการวาจาคักดิ์สิทธิ์เช่นนี้ ต้องพยายามห้ามวาจาทุจริตเสีย... พวกที่พูดวาจาพล่อย ๆ เอาเรื่องเอาราวไม่ได้ วาจาเหลวไหล ชนิดนี้ฆ่าวาจาของตัวเอง ทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของตัวเอง ไม่มีใครทำให้ นี่ต้องอุตสาหะแก้ไขวาจาของตนให้เป็นวาจาที่ไพเราะ อ่อนหวาน อยู่รู้ไป นี่เป็นประโยชน์แก่ตนด้วย เป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่นด้วย เป็นทั้งประโยชน์แก่กันและกัน...”

“...หัดวาจาไพเราะเสียแต่ในชาตินี้ ชาติต่อ ๆ ไปวาจาของตน ศักดิ์สิทธิ์ จะพูดอะไรสำเร็จกิจหมดทุกอย่าง ถ้าใช้วาจาหยาบก็เท่ากับ วาจาจบตัวเอง ในชาตินี้ก็ดี วาจาหมดอำนาจหมดสิทธิ์ ไม่มีอำนาจอะไร พูดไปก็เท่ากับไม่ได้พูด พูดอะไรเป็นไม่สำเร็จ...”

วาจาคักดิ์สิทธิ์คืออะไร

วาจาคักดิ์สิทธิ์ คือ วาจาที่มีอำนาจบันดาลให้สิ่งที่กล่าวออกไป สำเร็จได้ดังประสงค์ ผู้ใดได้ฟังจะต้องทำตาม

วาจาคักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ จะต้องมีบุญมารองรับ ด้วยการบำเพ็ญกุศลทางวาจาเอาไว้ คือ รักษาศีลข้อ ๔ เป็นอย่างดี โดยพูดวาจาไพเราะ อ่อนหวาน พูดคำจริงที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่น และงดเว้นวจีทุจริต คือ การพูดเท็จ การพูดคำหยาบ การพูดส่อเสียด และการพูดเพ้อเจ้อ

สำหรับบางคนอาจเป็นเรื่องยากที่จะทำได้บริสุทธิ์ครบถ้วน ทุกประการ ทั้งการไม่พูดเท็จ ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดส่อเสียด และไม่พูดเพ้อเจ้อ แต่ถ้าเรางดเว้นคำพูดเหล่านี้แล้วได้วาจาคักดิ์สิทธิ์มา เป็นการตอบแทน ก็คุ้มยิ่งกว่าคุ้ม

=====

จากนี้ไป ถ้าคิดให้รอบคอบและถามตัวเองทุกครั้ง ก่อนทำผิดศีลข้อ ๔ ว่า “นี่เรากำลังจะทำลาย ความศักดิ์สิทธิ์ของตัวเองอยู่หรือเปล่า” เชื่อว่าเราจะสามารถรักษาศีลข้อ ๔ ได้บริสุทธิ์บริบูรณ์มากขึ้น

หน้าฉาก หลังฉาก ฉากหลัง

“...ถ้าบังคับฉากหลังได้สักที ก็เลิกเป็นบ่าวเป็นทาสเขา
มันก็เป็นเจ้าเป็นนายเขาบ้าง นี่เป็นขั้น ๆ นะ...เราจะต้องเริ่มต้น
ในชาตินี้ทีเดียวนะ เรารอไว้ไม่ได้ ถ้าว่าชาตินี้ยังไม่รู้ฉากหลัง
ยังไม่พบฉากหลัง เราจะต้องยอมตาย...”

คงไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าจะกล่าวว่า
บรรดาสรรพสิ่งที่พบเห็นกันอยู่โดยทั่วไป
รวมทั้งมนุษย์ มักจะมีหน้าฉากและหลังฉาก
ที่ต่างกันราวขาวกับดำ คือ หน้าฉากเป็น
อย่างไรไม่ได้หมายความว่าหลังฉากจะ
เป็นอย่างนั้นเสมอไป

ดังเช่น เรื่องราวหน้าฉากบนเวที
ละครที่ดำเนินไปอย่างราบรื่น สวยงาม ดูดี
และสมบูรณ์แบบ ล้วนเกิดจากหลังฉากที่
ผู้คนหลายสิบชีวิตทุ่มเททั้งกำลังกาย
กำลังใจ กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา พินฝ่าปัญหาและอุปสรรค
มากมาย เพื่อให้การแสดงสัมฤทธิ์ผลตามเป้าที่ตั้งไว้ เช่น ตัวละคร
สามารถตีบทแตก ทำให้ผู้ชมเชื่อว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าเป็นเรื่องจริง
สามารถสร้างความบันเทิงและสร้างโลกแห่งความฝันที่ผู้ชมปรารถนา
เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากชีวิตจริง และสอนบทเรียนชีวิตในแง่มุม
ต่าง ๆ

หน้าฉาก : มีตัวละครผลัดกันออกมาสวมบทบาทต่าง ๆ
ตามเรื่องราวที่ผู้ประพันธ์สร้างขึ้น

หลังฉาก : มีผู้กำกับกับการแสดงคอยควบคุมผู้แสดง
ให้แสดงสมบทบาทที่กำหนดไว้
และจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของละครให้มีความสมจริง

ในชีวิตจริงของมนุษย์นอกจากมีหลังฉากและหน้าฉากแล้วยังมีอีกฉากหนึ่งที่พระเดชพระคุณหลวงปู่เรียกว่า “ฉากหลัง” ฉากหลังในที่นี้ไม่ใช่ฉากหลังที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า background แต่เป็นฉากหลังที่อยากจะเรียกว่า blackground มากกว่า เพราะเป็นฉากที่ทำให้ชีวิตและจิตใจมีดมน ฉากหลังนี้เป็นผู้กำกับ หน้าฉากและหลังฉากอีกชั้นหนึ่ง

ฉากหลังคืออะไร?

พระเดชพระคุณหลวงปู่กล่าวถึงฉากหลังไว้ว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์มาก จะบังคับให้มนุษย์ทำอะไรก็ได้

“...ฉากหลังเป็นตัวสำคัญให้เป็นมนุษย์อยู่ หญิงก็ดี ชายก็ดี ให้เป็นคนชั้นสูง เป็นคนประณีตก็ได้ ให้เป็นที่ไหว้วินที่เคารพ ที่บูชา ที่สักการะเขาทั้งหมดก็ได้ ให้เขาติเตียนนินทา ต่ำต่ำก็ได้...เป็นมนุษย์คนหนึ่ง..เข้าไปไม่ถึงฉากหลังแล้วละก็ ตัวเองจะหนักใจแค่ไหน จะไม่สะดวกในใจแค่ไหน เพราะความเป็นอยู่ก็ไม่ใช่ของตัวเอง ความดีความชั่วที่ตัวกระทำ เหล่านี้ไม่ใช่ของตัวเองทั้งนั้น ทำชั่วเขาจะให้ความดีก็ได้ ทำดีเขาจะให้ความชั่วก็ได้ เพราะฉากหลังไม่เป็นของตัวเองนี่...”

“...มนุษย์หญิงชายที่มานั่งมาฟังเทศน์อยู่นี้ ฉากหลังมี ฉากหลังกระชับอยู่ข้างในนั่นแหละ ให้เทศน์เรื่องนั้น เรื่องนี้ ให้พูดอย่างนั้น อย่างนี้ ผู้ฟังก็อยู่ข้างในเหมือนกัน กายมนุษย์ก็นั่งไป ใจฉากหลังก็กระชับไป ให้จำเท่านั้นจำเท่านั้น...”

ฉากหลังเป็นสิ่งที่มนุษย์ทั่วไปไม่เคยเห็น ไม่เคยรู้จัก แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านรู้ ท่านเห็น และเมตตาบอกวิธีตรวจดูฉากหลังไว้ให้ และเตือนให้ทุกคนพยายามตรวจดูฉากหลังด้วยการทำสมาธิภาวนาอย่างต่อเนื่อง จะได้หลุดพ้นจากการบังคับบัญชาของฉากหลัง ไม่ต้องเป็นทาสอีกต่อไป

“...อย่าโกงตัวเอง อย่าดูถูกตัวเอง ให้อุตส่าห์พยายามตรวจฉากหลังของตัวเองให้สุดให้ได้ ถ้าไม่สุดฉากหลังของตัวเองละก็ ตัวก็เป็นบ่าวเป็นทาสเขาอยู่นั่น ไม่ต้องสงสัย...”

“...ทำเช่นนี้แล้ว พระพุทธเจ้าองค์ใดพบเข้า ก็จะมีในพระทัยว่าเป็นคนฉลาด ถ้าเราไม่ทันฉากหลัง ถึงจะมีปัญญาแค่ไหน เขาก็ใช้เป็นบ่าวเป็นทาสป็นี่...”

“...ดูฉากหลังใหญ่ ประพจน์ที่เดียวทั้งวันทั้งคืนวันไว้แต่หลับเสีย ตื่นแล้วก็ไม่ได้อะไร ทำให้อึดให้ไม่ได้ ไม่สุดไม่ยอมเป็นเด็ดขาด..ไม่ก็เตือน ก็ปีก็ตาย มนุษย์หมดทุกคนจะไปหรือไม่ไปล่ะ? ไม่ไปก็ตาย ไปดีกว่าไม่ไป ไอนั่นมันตายเปล่าหาหลักฐานไม่ได้ หากว่าไปได้ถึงแค่ไหนก็แล้วแต่นับชาติต่อไป.. ไปอีก ไม่ถอยหลังกลับกัน...”

วิธีที่จะไปให้สุดจากหลังท่านก็บอกไว้ดังนี้

“...เริ่มต้นให้ท่าน ให้บริสุทธิ์ใจ เบิกบาน มีปัญญา ฉลาดเฉลียว/ รักษาศีลด้วยเจตนาบริสุทธิ์ ทั้งศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ บริสุทธิ์ทั้งกาย วาจา ใจ/ แก่ใจให้ใสสะอาด จะได้เห็นฉากหลังชัดขึ้นทุกที/ หมั่นตรึก อยู่ที่คุณะกลางกายทั้งวันทั้งคืน วันไว้แต่หลับไป มุ่งหมายให้ถึงฉากหลัง ใครจะชวนไปเที่ยว คุย ผิดทางไม่ทำ ถือว่าชวนไปเป็นทาส...”

ในละคร : หลังจากมีผู้กำกับการแสดง ผู้กำกับเวที ผู้เขียนบท ผู้จัดการฝ่ายธุรการ เจ้าหน้าที่เครื่องแต่งกายและแต่งหน้า ฯลฯ ประสานงานกันให้ตัวละครโลดเล่นไปตามบทบาทของตน

ในชีวิตจริง : ฉากหลังมีโลกะ โทสะ โมหะ กำกับการแสดงชีวิตของสรรพสัตว์ทุกยุคทุกสมัยให้โลดเล่นไปตามอำนาจ

กิเลส แม่นายโลกะ นายโทสะ นายโมหะจะใช้มุกเดิม ๆ ไม่มีอะไรสร้างสรรค์หรือแปลกใหม่ แต่ก็มีมนุษย์จำนวนน้อยนิดเท่านั้นที่รู้ทัน และหลุดพ้นจากการกำกับของฉากหลัง

แม้เราจะไม่เคยเห็นตัวจริงของนายโลกะ นายโทสะ นายโมหะ แต่ทุกคนล้วนเคยเห็นและเคยเป็นนักแสดงที่กำกับการแสดง โดยนายโลกะ นายโทสะ นายโมหะ อยู่ทุกวี่วันในชีวิตจริง

ในขณะที่ผู้อื่นแสดง เรามักจะมองเห็นบทบาทของเขาได้ชัดเจนเหมือนละคร แต่เวลาแสดงด้วยตนเองเรามักไม่รู้ตัว ไม่ต่างอะไรกับคนเมา หากเมื่อใดรู้ตัว ก็อดไม่ได้ที่จะอเนจอนาถใจว่า ถูกฉากหลังเข็ดเสียบยับเยิน ทำให้เสียชื่อเสียง เสียโอกาส เสียทรัพย์ หรือสิ่งดี ๆ ไปมากมาย

อย่างไรก็ตาม คนที่รู้ตัวก็ยังมีหวังที่จะหลุดพ้นได้เร็วกว่า ขอเพียงตั้งใจปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างจริงจัง โดยปรับบทบาทการแสดงของตนให้ตั้งอยู่ในศีล ในธรรม และหมั่นทำสมาธิภาวนา กลั่นแก้กาย วาจา ใจให้บริสุทธิ์มากขึ้นทุกวัน แม้จะยังไม่เห็นฉากหลัง ยังไม่หลุดพ้นจากการควบคุมของฉากหลัง และยังบังคับฉากหลังไม่ได้ แต่อย่างน้อยก็ยังได้ชื่อว่าเป็นผู้มีปัญญา ที่ได้เริ่มต้นหาทางปลดปล่อยตนเองแล้วในชาตินี้

กำเนิดผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หรือ หลวงปู่ดึกดำบรรพ์ ภาสีเจริณ ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย มีนามเดิมว่า สด มีแก้วน้อย เกิดเมื่อวันศุกร์ แรม ๖ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีวอก ตรงกับ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๒๗ ณ บ้านสองพี่น้อง ตำบลสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรคนที่สองของนายเงิน และนางสุดใจ มีแก้วน้อย

ในวัยเด็ก ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนจนสามารถอ่านเขียนทั้ง หนังสือไทยและขอมได้คล่องแคล่ว เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ท่านก็ กลับมาช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพค้าข้าว จนอายุได้ ๑๔ ปีเศษ บิดาถึงแก่กรรม ท่านเป็นลูกชายคนโตจึงต้องหาเลี้ยงครอบครัวแทนบิดา

เมื่ออายุได้ ๑๔ ปีเศษ ท่านเกิดความสังเวชว่า “การหาเงิน เลี้ยงชีพนั้นลำบาก บิดาของเราที่หาอย่างนี้ ต่างไม่มีเวลาว่างกัน ทั้งนั้น ถ้าใครไม่รีบหาให้มั่งมีก็เป็นคนชั้นต่ำ ไม่มีใครนับหน้าถือตา เข้าหมู่เพื่อนบ้านก็อับอาย ไม่เทียมหน้าเขา บุรพชนต้นสกุลก็ทำมา อย่างนี้เหมือนกัน จนถึงบิดาเราและตัวเราในบัดนี้ก็คงทำอยู่อย่างนี้ ก็บัดนี้บุรพชนทั้งหลายได้ตายหมดแล้ว แม้เราก็จักตายเหมือนกัน” ท่านคิดแล้วก็อยากออกบวชเพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์ จึงจุดธูปบูชา พระและอธิษฐานว่า “ขออย่าให้เราตายเสียก่อนเลย ขอให้ได้บวช ถ้าวบชแล้วไม่สึกจนตลอดชีวิต”

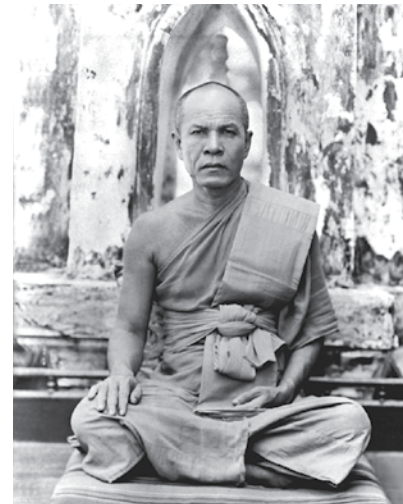
ต่อมาเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ ขณะมีอายุได้ ๒๒ ปี ท่านได้บรรพชาอุปสมบท ณ วัดสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ฉายาว่า “จนฺทสโร” นับแต่วันแรกที่บวช ท่านก็เริ่มฝึกกรรมปฏิบัติทุกวันตลอดมา ควบคู่ไปกับการเรียนคันถธุระ

ท่านจำพรรษาอยู่ที่วัดสองพี่น้อง ๙ เดือนเศษ จากนั้นเดินทางไปจำพรรษาอยู่ที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามฯ กรุงเทพฯ ศึกษาความรู้ในพระไตรปิฎกอยู่ที่วัดพระเชตุพนฯ เป็นเวลาถึง ๑๑ พรรษา จนเชี่ยวชาญภาษาบาลี จากนั้นจึงตั้งใจเรียนวิปัสสนาธุระให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยศึกษาธรรมปฏิบัติจากพระอาจารย์หลายท่าน และศึกษาวิธีการปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตนเองจากคัมภีร์วิสุทธิมรรค

ค้นพบวิชาธรรมกาย

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ย่างเข้าพรรษาที่ ๑๒ ท่านไปจำพรรษาอยู่ ณ วัดโบสถ์ (บน) ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ในวันเพ็ญเดือน ๑๐ ระหว่างกลางพรรษาที่ ๑๒ เวลาเข้าตรู่ ก่อนออกบิณฑบาต ท่านระลึกขึ้นได้ว่า “เราบวชมานานนับได้ ๑๒ พรรษาแล้ว ยังไม่บรรลุธรรมของพระพุทธเจ้าเลย ทั้งที่การศึกษาของเราก็ไม่เคยขาดสักวัน เราควรจะรีบกระทำความเพียรให้รู้เห็น

ของจริงในพระพุทธศาสนา หากไม่เริ่มปฏิบัติก็จะได้ชื่อว่า เป็นผู้ตกอยู่ในความประมาท”

หลังจากกลับจากบิณฑบาต ท่านจึงเดินเข้าสู่อุโบสถเพื่อปฏิบัติธรรม โดยตั้งปณิธานในใจว่า หากไม่ได้ยินกลองเพล ก็จะไม่ลุกขึ้นจากที่ ท่านหลับตามภาวนา “สัมมา อะระหัง” จนกระทั่งใจหยุดเป็นจุดเดียวกัน

เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ความปวดเมื่อยทั้งหลายมลายหายไปหมด พอดีกลองเพลดังกังวานขึ้น

เย็นวันนั้น หลังจากลงพระปาติโมกข์แล้ว ท่านก็เข้าไปในอุโบสถ เพื่อปรารภความเพียร ท่านหวนคิดถึงเมื่อครั้งอายุ ๑๙ ปี ที่ปฏิญาณตนบวชจนตาย บัดนี้เวลาผ่านมาถึง ๑๕ ปี ก็ยังไม่ได้บรรลุธรรมที่พระพุทธองค์ทรงรู้เห็นเลย ท่านจึงตั้งสัจจาธิษฐานทำสมาธิภาวนาอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันว่า “ถ้าเรานั่งลงไปครั้งนี้ไม่เห็นธรรมที่พระพุทธเจ้าต้องการ เป็นอันไม่ลุกจากที่นี่จนหมดชีวิต”

จากนั้นก็นั่งเจริญสมาธิภาวนา เวลาผ่านไปประมาณครึ่ง

ค่อนข้าง ใจหยุดสงบนิ่งที่ศูนย์กลางกายได้ส่วนพอดี ดวงกลมโตใสบริสุทธิ์ที่ศูนย์กลางกายที่เห็นเมื่อเพ่งใสสว่างมากขึ้นราวกระจกเงา ใหญ่ขนาดเท่าดวงอาทิตย์ เห็นอยู่อย่างนั้นหลายชั่วโมงโดยไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรต่อไป

ขณะนั้นมีเสียงหนึ่งผุดขึ้นมาจากกลางดวงนั้นว่า “มัชฌิมาปฏิบัติ” ทางสายกลางไม่ตึงนักไม่หย่อนนักในความหมายของปริยัติ ขณะเดียวกันที่ศูนย์กลางกาย ดวงกลมใสสว่างนั้นปรากฏมีจุดเล็กเรืองแสงสว่างวาวขึ้นมา ท่านคิดว่า “นี่กรรมังทางสายกลาง” ท่านจึงมองไปที่จุดนั้นทันที จุดนั้นค่อย ๆ ขยายโตขึ้นมาแทนที่ดวงเก่าซึ่งหายไป ท่านมองเข้ากลางจุดเล็กที่อยู่กลางดวงใสเรื่อยไป ก็เห็นดวงใหม่ที่สุกใสมากกว่าลอยขึ้นมา ท่านเข้ากลางดวงใหม่ที่ลอยขึ้นมาแทนที่อย่างต่อเนื่องไม่ขาดสายไปเรื่อย ๆ ในที่สุดจึงเห็นกายต่าง ๆ เกิดขึ้นจนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายกลางดึกคืนนั้นเอง

ในเวลานั้น ท่านเข้าใจอย่างชัดเจนด้วยตนเองว่า ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ลึกซึ้งนัก พันวิสัยของการที่จะตรึกนึกคิดหรือคาดคะเนเอาได้ เพราะถ้ายังตรึกนึกคิดอยู่ก็เข้าไม่ถึง จะเข้าถึงได้ต้องทำให้ใจ คือ ความรู้ตรึก รู้นึก รู้คิด รวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน พอหยุดก็ดับ ดับแล้วจึงเกิด ในเวลาต่อมาท่านจึงกล่าวสรุปไว้เป็นประโยคสั้น ๆ ว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ”

การเข้าถึงพระธรรมกายของพระเดชพระคุณหลวงปู่

นับเป็นการค้นพบที่ยิ่งใหญ่ เพราะมิได้เป็นเพียงการปฏิบัติตามหรือจดจำจากตำรา แต่เป็นการรู้เห็นและเข้าถึงธรรมจริงแท้ที่มีอยู่ภายในด้วยตนเอง โดยการดำเนินจิตเข้าไปในหนทางสายกลาง ด้วยการทำให้หยุดนิ่ง

วิธีการดำเนินจิตเข้าไปในเส้นทางสายกลางอันเป็นหนทางสู่ความพ้นทุกข์ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายได้ดำเนินไปแล้วนี้หายไปเกือบสองพันปี การค้นพบของท่านจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ และยังเป็นพยานยืนยันพระคำรัสของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ตรัสไว้แก่เหล่าพระสงฆ์สาวกว่า “ธรรมกายเป็นชื่อของตถาคต”

เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ท่านก็มุ่งมั่นในการทำสมาธิภาวนา ยิ่งปฏิบัติยิ่งลึกซึ้งมากขึ้น เมื่อออกพรรษาแล้วท่านเดินทางไปปฏิบัติธรรมและสอนธรรมปฏิบัติที่วัดบางปลา ตำบลบางเลน จังหวัดนครปฐม สอนอยู่ราว ๆ ๔ เดือน มีพระภิกษุปฏิบัติได้ ๓ รูป และฆราวาส ๔ คน ถือเป็นพยานในการบรรลุธรรมของท่าน การสอนครั้งนี้ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการเผยแผ่วิชาธรรมกาย

ต่อมาท่านเดินธุดงค์ไปสอนธรรมะในที่ต่าง ๆ อีกหลายแห่ง มีประชาชนมาศึกษาธรรมปฏิบัติกันเป็นจำนวนมาก และต่างได้รับผลดีตามความตั้งใจแห่งการปฏิบัติของตน

เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ

ในราวกลางปี พ.ศ. ๒๔๖๑ (กลางรัชกาลที่ ๖) ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ซึ่งในขณะนั้นชำรุดทรุดโทรมมาก เป็นกิ่งวัดร้าง มีพระประจำวัดอยู่เพียง ๑๓ รูป

ท่านทำนุบำรุงวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จนกระทั่งมีความเจริญรุ่งเรือง มีพระภิกษุสามเณรถึง ๕๐๐ กว่ารูป มากที่สุดในประเทศไทยในยุคนั้น และสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่พระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านตระหนักดีว่า วิชาธรรมกายเป็นสิ่งเดียวที่สามารถช่วยชาวโลกให้พ้นทุกข์ได้อย่างแท้จริง ด้วยความเมตตาอยากให้ทุกคนมีที่พึ่งที่ระลึกอันประเสริฐ ท่านจึงทุ่มเทเผยแผ่วิชาธรรมกายโดยเปิดสอนทำสมาธิภาวนาที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รวมทั้งส่งพระภิกษุและแม่ชีออกเผยแผ่วิชาธรรมกายแก่ประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ และในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น และประเทศในทวีปยุโรป ทำให้มีผู้ปฏิบัติธรรมเข้าถึงดวงปฐมมรรคเข้าถึงกายต่าง ๆ และเข้าถึงพระธรรมกายเป็นจำนวนมาก ท่านเป็นที่เคารพสักการะอย่างสูงของมหาชนทั้งหลายทุกชนชั้น ทั้งภายในและต่างประเทศ ชื่อเสียงเกียรติคุณของท่านโด่งดังระบือไกลตั้งแต่ยุคนั้นมาจนกระทั่งปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ก่อนที่ท่านจะมรณภาพประมาณ ๕ ปี ท่านเรียกประชุมศิษย์เป็นกรณีพิเศษที่ศาลาการเปรียญ เพื่อแจ้งให้ทุกคนทราบว่าท่านจะมรณภาพในอีก ๕ ปีข้างหน้า กิจการใดที่ท่านดำเนินไว้แล้ว ขอให้ช่วยกันทำกิจการนั้น ๆ ต่อไป อย่าทอดทิ้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเผยแผ่วิชาธรรมกาย

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นต้นมา พระเดชพระคุณหลวงปู่เริ่มอาพาธด้วยโรคความดันโลหิตสูง และมรณภาพลงในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๒ รวมอายุได้ ๙๕ ปี รวมพรรษาได้ ๕๓ พรรษา

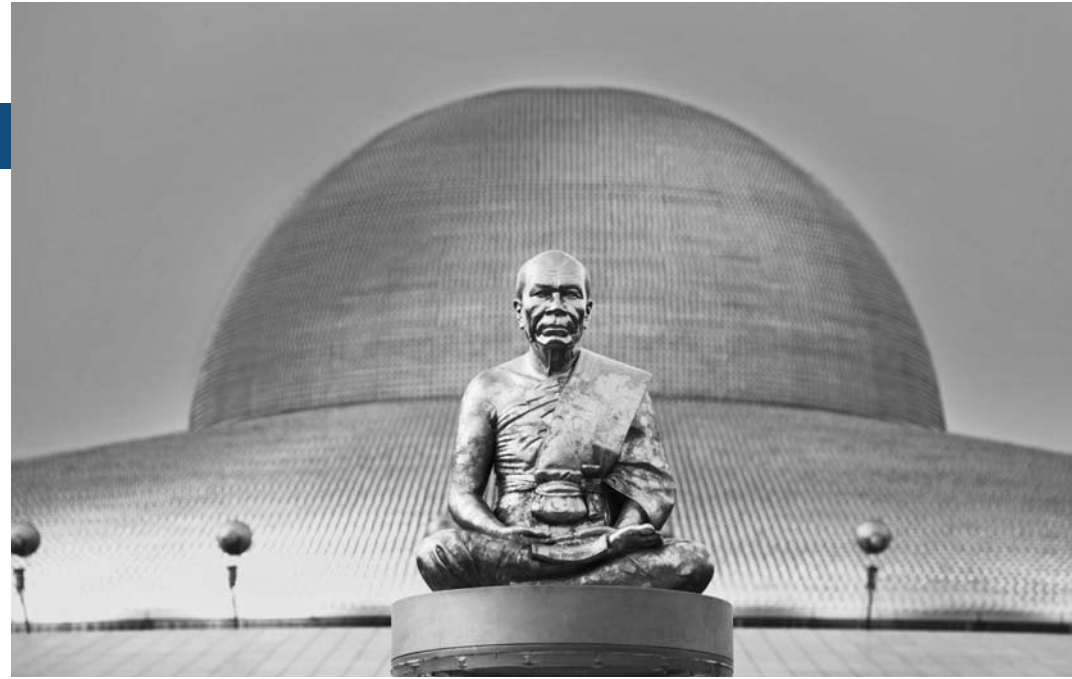
เหตุการณ์ในชีวิต
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

เหตุการณ์ในชีวิตพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ปี พ.ศ.	อายุ	วสสา	เหตุการณ์
๒๔๒๗			หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เกิดที่บ้านสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
๒๔๓๖	๙		เริ่มเรียนหนังสือกับพระน้าชาย ที่วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
๒๔๓๘	๑๑		เรียนหนังสือที่วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม
๒๔๔๑	๑๔		บิดาถึงแก่กรรม เริ่มเป็นพ่อค้าข้าว
๒๔๔๖	๑๙		อธิษฐานจิตขอบวชตลอดชีวิต
๒๔๔๙	๒๒	๑	อุปสมบทที่วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

ปี พ.ศ.	อายุ	วสสา	เหตุการณ์
๒๔๕๐	๒๓	๒	ย้ายไปวัดพระเชตุพน วิมลมังคลาราม กรุงเทพฯ
๒๔๖๐	๓๓	๑๒	บรรลุนิคมที่วัดโบสถ์ (บน) ต.บางคูเวียง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี
๒๔๖๐	๓๓	๑๒	หลังจากออกพรรษา ไปเผยแผ่ ธรรมะครั้งแรกที่วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม
๒๔๖๑	๓๔	๑๓	ไปอยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
๒๔๖๔	๓๗	๑๖	เป็นพระครูสมณธรรมสมาทาน
๒๔๗๔	๔๗	๒๖	ตั้งโรงงานทำวิชา
๒๔๙๐	๖๓	๔๒	ได้ตำแหน่งพระอุปัชฌาย์
๒๔๙๒	๖๕	๔๔	เป็นพระภิกษุโกศลเถร
๒๔๙๓	๖๖	๔๕	ทำพระของขวัญรุ่น ๑ และตั้งโรงเรียน

ปี พ.ศ.	อายุ	พรรษา	เหตุการณ์
๒๔๙๔	๖๗	๔๖	ทำพระของขวัญรุ่น ๒
๒๔๙๖	๖๙	๔๘	ส่งพระไปเผยแผ่ที่อังกฤษ
๒๔๙๘	๗๑	๕๐	เป็นพระมงคลราชมุนี
๒๔๙๙	๗๒	๕๑	ทำพระของขวัญรุ่น ๓
๒๕๐๐	๗๓	๕๒	เป็นพระมงคลเทพมุนี
๒๕๐๒	๗๕	๕๓	หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มรณภาพ

รูปเหมือนทองคำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

ความยิ่งใหญ่ของผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ในคืนวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ พ.ศ. ๒๔๖๐ ณ อุโบสถ วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง จังหวัดนนทบุรี ได้เกิดเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของมวลมนุษยชาติ ครั้งใหญ่ นั่นคือ การที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่เลือนหายไปหลังพุทธปรินิพพาน
กว่าสองพันปีกลับมาอีกครั้ง ด้วยการทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันบำเพ็ญ
สมาธิภาวนา

จากนั้น ท่านก็นำพาแสงสว่างแห่งพระรัตนตรัยมาสู่ใจของ
มวลมนุษยชาติอีกครั้ง ด้วยคำสอนที่ท่านสรุปแนวทางการปฏิบัติ
ไว้เป็นหนึ่งเดียวว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” โดยการนำใจมาหยุดนิ่งที่
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่พึ่ง
ที่ระลึกอันสูงสุดที่มีอยู่ในตัวของมวลมนุษยชาติทุกคน และจะนำพา
มนุษย์ทุกคนให้หลุดพ้นจากการเกิด แก่ เจ็บ ตายได้ในที่สุด

พระเดชพระคุณหลวงปู่จึงเป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่ง ถ้าไม่มี
ท่าน มนุษย์หลังพุทธกาลก็ยังคงหลับใหลไม่รู้จักศูนย์กลางกาย
ไม่รู้จักหนทางพ้นทุกข์ และไม่รู้ว่หนทางพระนิพพานอยู่ที่ใด จะ
ต้องเวียนว่ายตายเกิดตามกระแสแห่งกรรมและอาภพลาดปลั่งตกลง
ไปสู่บ่วงแห่งมารโดยง่าย

ทำไมต้องหล่อรูปเหมือนพระมงคลเทพมุนีด้วยทองคำ

ทองคำเป็นวัตถุธาตุที่สูงค่า บริสุทธิ์งดงาม และคงทนถาวร
แม้เวลาจะผ่านไปนานนับพันปีก็ยังคงคุณค่าและความงามที่เป็น
อมตะไว้ได้ ด้วยเหตุนี้ ทองคำจึงเป็นวัตถุธาตุที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่

จะหาได้ในปัจจุบัน ในการนำมาหล่อรูปเหมือนของพระเดชพระคุณ หลวงปู่ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อท่าน ที่สละชีวิตค้นพบวิชา ธรรมกายกลับคืนมาให้แก่ชาวโลก และเพื่อประกาศพระคุณอันยิ่งใหญ่ ของท่านให้โลกได้ประจักษ์ไปชั่วกาลนาน รวมทั้งเพื่อเป็นสิ่งแทนตัว ท่านให้ผู้มีจิตศรัทธาและอนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสมากราบไหว้บูชา

นอกจากนี้ รูปเหมือนทองคำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ยังจะเป็นพยานแห่งการมีตัวตนของท่านแก่อนุชนรุ่นหลัง และเป็น หลักฐานการค้นพบวิชาธรรมกายของท่าน ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการประพฤติปฏิบัติธรรมตามคำสอนของท่านสืบไป

ดังนั้น แม้ทองคำจะเป็นสิ่งที่มีมูลค่าสูงเพียงใดก็ตาม แต่ การนำทองคำมาหล่อรูปเหมือนของพระเดชพระคุณหลวงปู่ นับว่า เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อย เมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่และพระคุณของท่าน รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดแก่มวลมนุษยชาติและอนุชนรุ่นหลัง

รูปเหมือนทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ที่พระราช- ภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อธัมมชโย) และศิษยานุศิษย์ร่วมกันหล่อขึ้น จะมีทั้งหมด ๖ องค์ เพื่อประดิษฐาน ณ เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ คือ สถานที่เกิดของท่าน ที่ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี, สถานที่ที่ท่านอุปสมบท คือ วัดสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี, สถานที่ที่ท่านบรรลุมรรค คือ วัดโบสถ์ (บน) จ.นนทบุรี, สถานที่สอนวิชาธรรมกายและมี ผู้เข้าถึงพระธรรมกายเป็นครั้งแรก คือ วัดบางปลา จ.นครปฐม, สถานที่ที่ท่านทำวิชาและเผยแผ่วิชาธรรมกายจนกระทั่งละสังขาร คือ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และสถานที่ที่ท่านนำวิชาธรรมกายเผยแผ่ไป ทั่วโลก คือ วัดพระธรรมกาย

รูปเหมือนทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) องค์แรก หล่อเมื่อวันมาฆบูชาที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

การบูชาบุคคลที่ควรบูชาเป็นมงคลอย่างยิ่ง

พระเดชพระคุณหลวงปู่ เป็นพระมหาเถระที่เปี่ยมล้นด้วยคุณธรรมและคุณวิเศษ ท่านมีความตั้งใจที่จะปราบมารประหารกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ ไปให้ถึงต้นเหตุแห่งความทุกข์ทรมานของสรรพสัตว์ทั้งหลาย และมีมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ที่จะรื้อสัตว์ชนสัตว์เข้าสู่อายตตนิพพานให้หมด แม้ตัวท่านเองจะเข้านิพพานเป็นคนสุดท้ายก็ตาม

ท่านจึงเป็นทักษิณบุคคลที่ควรบูชาและหาได้ยากยิ่งในจักรวาล ใครได้ทำบุญกับท่าน ได้บูชากราบไหว้ และปฏิบัติตามคำสอนของท่านด้วยความเคารพเลื่อมใส ก็จะได้รับอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ยากที่จะประมาณได้

สาธุชนผู้มีบุญที่ปรารถนาจะสักการบูชารูปเหมือนทองคำของท่านเพื่อระลึกนึกถึงพระคุณและคุณงามความดีของท่าน ขอเรียนเชิญทีมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) วัดพระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานรูปเหมือนทองคำแท่นัก ๑ ตัน ที่เหมือนองค์จริงของท่านราวกับฝาแฝด และพร้อมกันนี้ขอเรียนเชิญผู้มีบุญทั้งหลายทำสมาธิภาวนาตามคำสอนของท่านเพื่อเป็นการปฏิบัติบูชา ซึ่งจะบังเกิดประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ตนเอง และยังเป็นการทำความปรารถนาของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ต้องการให้ทุกคนเข้าถึงพระธรรมกายบังเกิดเป็นความจริงขึ้นมา

แหล่งศึกษาและค้นคว้าคำสอนของ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

ผู้สนใจศึกษาคำสอนพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือมรดกธรรมของหลวงพ่อดาวกน้ำ (พระมงคลเทพมุนี) จัดพิมพ์โดยสมาคมศิษย์หลวงพ่อดาวกน้ำ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

หนังสือเล่มนี้รวบรวมพระธรรมเทศนา ๖๒ กัณฑ์ (บางรุ่นมี ๖๓ กัณฑ์) ของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เอาไว้ เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าคำสอนอันทรงคุณค่าของท่าน

สำหรับผู้ที่ต้องการปฏิบัติตามคำสอนของท่าน เพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกาย เรียนเชิญไปทำสมาธิภาวนาร่วมกันได้ที่สมาธิธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี ทุกวันอาทิตย์ เวลา ๐๙.๓๐ น. - ๑๑.๐๐ น. และเวลา ๑๓.๓๐ น. - ๑๕.๓๐ น.

นอกจากนี้วัดพระธรรมกายยังจัดโครงการปฏิบัติธรรมพิเศษสำหรับสาธุชนที่มีความสนใจที่จะปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง ณ สถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

โครงการรุดงค์สุดสัปดาห์ที่วัดพระธรรมกาย

ทุก ๆ วันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ มีการจัดรุดงค์สุดสัปดาห์แก่สาธุชนที่รักการทำสมาธิภาวนา และต้องการเพิ่มพูนคุณธรรม เรียนเชิญผู้สนใจสมัครอยู่จุดงัดได้ที่สมาธิธรรมกายสากล ระเบียบ ๖ ฝั่งครูทไทร. ๐๘-๙๔๘๕-๙๐๓๙

โครงการปฏิบัติธรรม ๑ สัปดาห์ที่สวนพนาวัฒน์

สวนพนาวัฒน์ตั้งอยู่ที่ตำบลบ่อหลวง อำเภอฮอด ทางตอนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ มีอาคารปฏิบัติธรรมและบ้านพักพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอย่างครบครัน มีห้องอาหารบริการอาหารเลิศรส สะอาด ถูกหลักอนามัย และมีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน

สนใจเชิญติดต่อ โครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ (ดอกไม้บาน)

โทร. ๐๒-๘๓๑-๑๑๓๐-๔, ๐๘-๓๕๔๐-๔๖๓๖

๐๘-๓๕๔๐-๔๖๓๘

www.dokmaiban.net

โครงการปฏิบัติธรรม ๑ สัปดาห์ ที่สวนป่าหิมวันต์

สวนป่าหิมวันต์ตั้งอยู่ท่ามกลางทะเลหมอกและดอกไม้งาม บานสะพรั่ง ที่อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย มีอาคารปฏิบัติธรรมที่เหมาะสมกับการทำสมาธิภาวนา พร้อมสถานที่พักผ่อนสำหรับทุกท่านที่ปรารถนาวันเวลาอันสงบสุข ห่างไกลความวุ่นวายทางโลก สนใจเชิญติดต่อโครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ (ดอกไม้บาน)

โทร. ๐๒-๘๓๑-๑๑๓๐-๔

๐๘-๓๕๔๐-๔๖๓๘

www.dokmaiban.net

โครงการปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติ

(The Middle Way Meditation Retreat)

เป็นโครงการปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติที่มีความสนใจจะฝึกสมาธิ โดยมีพระอาจารย์สอนการทำสมาธิเบื้องต้นเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย มีพี่เลี้ยงคอยดูแลอย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง สถานที่พักสงบ เรียบง่าย บริการอาหารอร่อย ๓ มื้อ พร้อมเครื่องดื่ม ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับความสุขสงบ ทั้งจากการนั่งสมาธิและจากธรรมชาติรอบ ๆ ตัว

สมัครปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติได้ที่

www.meditationthai.org

บรรณานุกรม

ชัยพฤกษ์ เพ็ญวิจิตร. พุทธศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

ชมรมส่งเสริมการศึกษาและเอกลักษณ์ไทย. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ. กรุงเทพฯ : บริษัทสุขุมวิทการพิมพ์ จำกัด ๒๕๔๕.

มูลนิธิธรรมกายและวัดพระธรรมกาย. พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) มหาปูชนียาจารย์ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย. กรุงเทพฯ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด, ๒๕๔๙.

ระพีพรรณ ใจภักดี. ยิ่งรู้จัก ยิ่งเคารพรักท่าน. กรุงเทพฯ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด, ๒๕๔๙.

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และสมาคมศิษย์หลวงพ่อดาวดึงส์. มรดกธรรมของหลวงพ่อดาวดึงส์ (พระมงคลเทพมุนี). กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๓๙.

คำสอนหลวงปู่ สู่โลกปัจจุบัน โดย มาตา

ISBN 978-974-376-021-1

คณะผู้จัดทำ

กองสื่อธรรมะ

กองบรรณาธิการ

ส.สุโข

ระพีพรรณ ใจภักดี

อัมวัน หิมรักษา

รัตเกล้า ลิวเฉลิมวงศ์

น้ำผึ้ง พุ่มมาลี

เกศรินทร์ สิทธิรักษ์

อรพรรณ วีระกุล

เมธินี จอกทอง

วรรณภา พลกลาง

อรุณี พลกลาง

ผ่องศรี ทานาแซง

บุษบา ธาราสมบัติ

ออกแบบปก/รูปเล่ม

สุภาว ศิริโสภิต, ศุภวิชฐ์ เหล่าเลิศพงษ์

ภาพประกอบ

ศูนย์ภาพนิ่งและบรรณาธิการภาพ

พิมพ์ที่

พิมพ์ครั้งแรก

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

พิมพ์ครั้งที่ ๒

เปิดอ่านคำสอนอันเป็นอมตะของท่าน
และตั้งใจปฏิบัติตาม แล้วสิ่งดี ๆ ก็ะบังเกิดขึ้น
กับชีวิตของคุณอย่างแน่นอน